EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 30.9.2015
COM(2015) 473 final

2015/0225 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) Nr. 575/2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen

(Voor de EER relevante tekst)

{SWD(2015) 186 final}
{SWD(2015) 185 final}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Het bevorderen van de ontwikkeling van een securitisatiemarkt op basis van goede praktijken zal ertoe bijdragen dat de economie weer op een duurzaam groeipad wordt gebracht en nieuwe werkgelegenheid wordt geschapen, in overeenstemming met de prioritaire doelstelling van de Commissie. Bovendien zal een hoogwaardig EU-securitisatiekader de verdere integratie van de financiële markten in de Unie stimuleren, de diversificatie van financieringsbronnen en de ontsluiting van kapitaal bevorderen en het kredietinstellingen gemakkelijker maken leningen te verstrekken aan huishoudens en bedrijven. Om dit doel te bereiken, moeten de volgende twee stappen worden genomen.

De eerste stap behelst de ontwikkeling van een gemeenschappelijk inhoudelijk securitisatiekader voor alle deelnemers op deze markt en de identificatie van een reeks transacties die aan bepaalde toelaatbaarheidscriteria voldoen: eenvoudige, transparante en gestandaardiseerde securitisaties oftewel STS-securitisaties. Dit is het onderwerp van het voorstel van de Commissie voor een securitisatieverordening. De tweede stap betreft het aanbrengen van wijzigingen in het regelgevend kader voor securitisaties in de EU-wetgeving, onder meer met betrekking tot kapitaalvereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen die als initiator of sponsor van deze instrumenten optreden of daarin beleggen, om te risicogevoeligheid van de wettelijke behandeling van STS-securitisaties te vergroten.

Een dergelijke gedifferentieerde behandeling is in een aantal rechtsinstrumenten reeds opgenomen, met name in de gedelegeerde handeling met betrekking tot het liquiditeitsdekkingsvereiste voor kredietinstellingen (liquiditeitsdekkingsratio)[1]. Dit dient nu te worden aangevuld met een wijziging van de kapitaalvereisten voor securitisaties als vastgelegd in Verordening nr. 575/2013 (de "VKV")[2]. Het huidige securitisatiekader van de VKV is in wezen gebaseerd op de normen die meer dan tien jaar geleden door het Bazels Comité voor bankentoezicht ("het Bazels Comité") zijn ontwikkeld en die geen onderscheid maken tussen STS-securitisaties en andere meer complexe en ondoorzichtige transacties.

De wereldwijde financiële crisis heeft een aantal tekortkomingen in het huidige securitisatiekader aan het licht gebracht. Het betreft onder meer:

• het werktuiglijk vertrouwen op externe ratings bij de vaststelling van de kapitaalvereisten;

• onvoldoende risicogevoeligheid doordat de verschillende benaderingen voor het bepalen van risicogewichten over onvoldoende passende risicodeterminanten beschikken;

• procyclische "cliff-effecten" van kapitaalvereisten.

[1] Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 2015/61 van de Commissie van 10 oktober 2014 ter aanvulling van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot het liquiditeitsdekkingsvereiste voor kredietinstellingen (PB L 11 van 17.1.2015, blz. 1).

[2] Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

Om deze tekortkomingen aan te pakken en instellingen beter bestand te maken tegen marktschokken, heeft het Bazels Comité in december 2014 een aanbeveling voor een herzien securitisatiekader („het herziene Bazelse kader”) aangenomen[3]. Dit herziene Bazelse kader is bedoeld om de complexiteit van de huidige wettelijke kapitaalvereisten te verminderen, de risico’s van securitisatieposities beter weer te geven en instellingen toe te staan om de informatie waarover zij beschikken, te gebruiken om kapitaalvereisten op basis van hun eigen berekeningen toe te wijzen, waardoor de afhankelijkheid van externe ratings wordt verminderd. Ingevolge het herziene Bazelse kader mogen de instellingen de kapitaalvereisten voor hun securitisatieposities berekenen overeenkomstig één rangorde van methoden, aangevoerd door de op interne beoordelingen gebaseerde methode. Indien een instelling niet in staat is gebruik te maken van de op interne ratings gebaseerde methode, moet zij gebruik maken van een op externe ratings gebaseerde methode, mits de blootstelling een externe kredietbeoordeling heeft die voldoet aan een reeks operationele vereisten. Indien de instelling niet in staat is de op externe ratings gebaseerde methode te gebruiken, hetzij omdat zij gevestigd is in een rechtsgebied waar het gebruik daarvan niet is toegestaan of omdat zij niet over de nodige informatie beschikt om die methode toe te passen, gebruikt zij een gestandaardiseerde benadering op basis van een door de toezichthoudende autoriteiten verschafte formule (de "toezichthoudersformule").

Het herziene Bazelse kader voorziet momenteel niet in een meer risicogevoelige behandeling van STS-securitisaties. Wel is het Bazels Comité thans doende de STS-criteria die het op 23 juli 2015 samen met de Internationale organisatie van effectentoezichthouders (IOSCO) heeft opgesteld, in het nieuwe kader[4] op te nemen. Deze werkzaamheden zullen naar verwachting niet vóór medio 2016 zijn afgerond.

Op Europees niveau heeft de Europese Bankautoriteit ("EBA"), na een verzoek om advies van de Commissie, op 7 juli 2015 een verslag uitgebracht over de in aanmerking komende securitisaties[5], waarin werd aanbevolen de kapitaalvereisten voor STS-securitisaties te verlagen tot een prudent niveau ten opzichte van de in het herziene Bazelse kader vermelde vereisten, en de wettelijke kapitaalvereisten voor securitisaties volgens de VKV te wijzigen overeenkomstig het herziene Bazelse kader om de zwakke punten van de bestaande regelgeving aan te pakken. Wat de STS-securitisaties betreft heeft de EBA de drie benaderingen die door het Bazels Comité voor het herziene Bazelse kader zijn ontwikkeld, minder restrictief gekalibreerd.

Om bij te dragen tot de verwezenlijking van de overkoepelende doelstellingen van het voorstel van de Commissie voor een securitisatieverordening, namelijk om de securitisatiemarkten op duurzame basis nieuw leven in te blazen en er een veilig en efficiënt financierings- en risicobeheersinstrument van te maken, wordt voorgesteld om de wettelijke kapitaalvereisten voor securitisaties in de VKV te wijzigen ten einde:

- de benaderingen voor de berekening van de wettelijke kapitaalvereisten die in het herziene Bazelse kader worden vermeld, ten uitvoer te leggen (artikelen 254 tot en met 268); en

---

[3] http://www.bis.org/bcbs/publ/d303.pdf

[4] http://www.bis.org/press/p150723.htm

[5] Zie https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf

- een herkalibratie van STS-securitisaties te voorzien in overeenstemming met de aanbeveling van de EBA (artikelen 243, 260, 262 en 264).

In eerste instantie, en om elke vorm van werktuiglijk vertrouwen op externe ratings uit te sluiten, dient een instelling haar eigen berekening van de wettelijke kapitaalvereisten te gebruiken indien zij toestemming heeft de op interne ratings gebaseerde benadering (IRB) toe te passen voor blootstellingen van hetzelfde type als de onderliggende blootstellingen van de securitisatie, en zij in staat is de wettelijke kapitaalvereisten in verband met de onderliggende blootstellingen te berekenen alsof deze niet gesecuritiseerd waren ("Kirb"), waarbij in alle gevallen bepaalde vooraf vastgestelde gegevens moeten worden gebruikt ("SEC-IRBA"). Instellingen die ten aanzien van bepaalde securitisatieposities geen gebruik van de SEC-IRBA kunnen maken, moeten een op externe ratings gebaseerde benadering ("SEC-ERBA") kunnen toepassen. In het kader van de SEC-ERBA worden kapitaalvereisten aan securitisatietranches toegewezen op basis van hun externe rating. Wanneer de eerste twee methoden niet beschikbaar zijn of het gebruik van de SEC-ERBA zou leiden tot onevenredige wettelijke kapitaalvereisten ten opzichte van het kredietrisico dat in de onderliggende blootstellingen besloten ligt, moeten de instellingen de gestandaardiseerde benadering kunnen toepassen ("SEC-SA"), die op door toezichthouders vastgelegde formule berust welke als input de kapitaalvereisten gebruikt die op grond van de standaardbenadering met betrekking tot de onderliggende blootstellingen zouden worden berekend indien deze niet gesecuritiseerd waren ("Ksa").

Dit voorstel zal er niet alleen toe bijdragen de securitisatiemarkten nieuw leven in te blazen, maar zal de Commissie tevens in staat stellen een voortrekkersrol te spelen bij mogelijke toekomstige werkzaamheden van het Bazels Comité inzake de behandeling van STS-securitisaties, en helpen de doelstellingen van deze werkzaamheden vanuit een EU-perspectief te verwezenlijken.

Uiterlijk drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening zal de Commissie de voorgestelde benadering inzake de kapitaalvereisten voor securitisatieposities, met inbegrip van de rangorde van methoden, evalueren, rekening houdend met de effecten ervan op de ontwikkeling van de securitisatiemarkten en de noodzaak om de financiële stabiliteit in de EU te handhaven.

- **Samenhang met de huidige bepalingen op dit beleidsgebied**

De wijzigingen van de VKV met betrekking tot de kapitaalvereisten voor securitisaties maken deel uit van het door de Commissie voorgestelde wetgevingspakket dat tevens de securitisatieverordening omvat en dat bedoeld is om STS-criteria vast te stellen en gemeenschappelijke regels op te stellen voor alle financiële-dienstensectoren op het gebied van risicobehoud, zorgvuldigheid (*due diligence*) en openbaarmaking. De ontwikkeling van een veiliger en duurzamer EU-securitisatiemarkt vormt een bouwsteen van de voorgenomen kapitaalmarktenunie en zal de doelstellingen van dit project - een sterkere integratie van de financiële markten en een diversifiëring van de financieringsbronnen voor de economie van de EU - helpen verwezenlijken.

- **Samenhang met andere beleidsgebieden van de Unie**

In het investeringsplan voor Europa dat door de Commissie op 26 november 2014 werd voorgelegd, werd de totstandbrenging van een duurzame markt voor hoogwaardige securitisaties aangemerkt als een van de vijf gebieden waar op korte termijn maatregelen nodig zijn. Deze wijzigingsverordening ondersteunt de prioritaire doelstelling van de Commissie, werkgelegenheidschepping en duurzame groei, zonder dat dezelfde fouten

worden gemaakt als vóór de crisis. Bovendien zal de herziening van het toezichtskader de verdere integratie van de financiële markten van de EU stimuleren, de diversificatie van financieringsbronnen bevorderen en kapitaal voor het bedrijfsleven van de EU ontsluiten. Tot slot zal deze een efficiëntere kapitaalallocatie en portefeuillediversificatie voor beleggers mogelijk maken en de algehele efficiëntie van de kapitaalmarkten in de EU verbeteren.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

De rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 114, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), dat het Parlement en de Raad de bevoegdheid geeft om maatregelen vast te stellen inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten die de instelling en de werking van de interne markt betreffen.

De overeenkomstig het onderhavige voorstel gewijzigde VKV voorziet in een geharmoniseerd EU-toezichtskader voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen door de vastlegging van uniforme regels die rechtstreeks op deze instellingen van toepassing zijn, onder meer op het gebied van kapitaalvereisten voor kredietrisico in verband met securitisatieposities. Deze harmonisering zal gelijke mededingingsvoorwaarden scheppen voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en zal het vertrouwen in de stabiliteit van de instellingen in de gehele EU een nieuwe impuls geven, ook wat de activiteiten van deze instellingen als beleggers, initiators of sponsors in securitisatiemarkten betreft.

- **Subsidiariteit (voor niet-exclusieve bevoegdheden)**

Alleen EU-wetgeving kan garanderen dat de kapitaalvereisten voor securitisaties identiek zijn voor alle kredietinstellingen en beleggingsondernemingen die in meer dan één lidstaat actief zijn. Geharmoniseerde kapitaalvereisten zorgen voor gelijke mededingingsvoorwaarden en minder ingewikkelde regelgeving, ruimen ongerechtvaardigde nalevingskosten voor grensoverschrijdende activiteiten uit de weg, bevorderen een verdere integratie van de EU-markten en beperken de mogelijkheden voor toezichtsarbitrage. Actie op EU-niveau zorgt tevens voor een hoge mate van financiële stabiliteit in de gehele EU. Om deze redenen zijn de kapitaalvereisten voor securitisaties in de VKV opgenomen en kan het met dit voorstel beoogde doel uitsluitend door middel van wijzigingen van die verordening worden bereikt. Derhalve is het voorstel in overeenstemming met de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid van artikel 5 VWEU.

- **Evenredigheid**

Het voorstel brengt alleen gerichte wijzigingen in de VKV aan die nodig zijn om het in afdeling 1 beschreven probleem aan te pakken.

- **Keuze van het instrument**

Er werd voor een verordening gekozen omdat het voorstel een wijziging van de VKV voorschrijft.

3. RESULTATEN VAN DE EVALUATIE ACHTERAF, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbenden**

De diensten van de Commissie hebben van nabij de voortgang gevolgd van en deelgenomen aan de werkzaamheden van Europese en internationale fora, in het bijzonder de desbetreffende werkgroepen van de EBA en het Bazels Comité.

De Commissie heeft tevens, in februari 2015, een openbare raadpleging gehouden, waarin de belangrijkste onderdelen van dit voorstel aan de orde kwamen. De Commissie heeft opmerkingen ontvangen van diverse respondenten, waaronder een belangrijk aantal belanghebbenden uit de banksector (toezichthoudende autoriteiten, centrale banken, kredietinstellingen), die de brede consensus over de noodzaak van EU-maatregelen op dit gebied illustreerden en suggesties bevatten over specifieke uit te voeren maatregelen en de potentiële voor- en nadelen daarvan. De reacties op de openbare raadpleging zijn in de bijgevoegde effectbeoordeling samengevat. Individuele reacties zijn te vinden op de "EUSurvey"-website van de Commissie[6].

Daarnaast heeft de Commissie apart overleg met de lidstaten gevoerd in het kader van de bijeenkomst van 22 juli 2015 van de deskundigengroep banken, betalingen en verzekeringen.

- **Bijeenbrengen en benutten van expertise**

Als follow-up van het Groenboek over de langetermijnfinanciering van de Europese economie[7] heeft de Commissie de EBA om advies verzocht met het oog op het verzamelen van feiten en meningen over de meest geschikte kenmerken om STS-securitisaties te identificeren en over de vraag of een voorkeursbehandeling van STS- securitisaties om de securitisatiemarkten in de EU te stimuleren, vanuit prudentieel oogpunt zinvol is.

In antwoord op het verzoek van de Commissie maakte de EBA op 7 juli 2015 haar verslag over in aanmerking komende securitisaties bekend.

- **Effectbeoordeling**

Met het oog op de voorbereiding van dit voorstel werd een effectbeoordeling opgesteld en met een interdepartementale stuurgroep besproken.

Uit de effectbeoordeling bij de securitisatieverordening komen de voordelen qua efficiëntie en doelmatigheid duidelijk naar voren van a) de invoering van een herzien regelgevingskader inzake kapitaalvereisten voor blootstellingen aan securitisaties, en b) de gedifferentieerde behandeling van STS-securitisaties in het licht van de algemene doelstellingen van het wetgevingspakket van de Commissie op het gebied van securitisatie, d.w.z. het wegnemen van het negatieve beeld dat beleggers van securitisaties hebben, de opheffing van de nadelen van STS-producten op prudentieel gebied, en de vermindering of eliminering van de ongerechtvaardigd hoge operationele kosten voor uitgevende instellingen en beleggers. De invoering van een duidelijk onderscheid tussen STS-securitisaties en andere securitisaties op het gebied van de kapitaalvereisten zal een aantal positieve effecten opleveren:

– het resulterende securitisatiekader zal risicogevoeliger en evenwichtiger zijn;

[6] Zie https://ec.europa.eu/eusurvey/publication/securitisation-2015?language=en

[7] Zie http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:9df9914f-6c89-48da-9c53-d9d6be7099fb.0009.03/DOC_1&format=PDF

– gunstigere kapitaalvereisten zullen banken stimuleren om aan de gedifferentieerde STS-criteria te voldoen;

– beleggers worden aangemoedigd opnieuw de securitisatiemarkt te betreden, omdat een gedifferentieerd kader een duidelijk signaal vormt dat de risico's voortaan beter worden gekalibreerd waardoor het minder waarschijnlijk is dat zich opnieuw een systeemcrisis zal voordoen.

Het effectbeoordelingsverslag werd op 17 juni 2015 voorgelegd aan de Raad voor regelgevingstoetsing. De raad kwam op 15 juli 2015 bijeen. Hij bracht een positief advies uit over de voorgestelde wijzigingen van de kapitaalvereisten voor instellingen die onder het toepassingsgebied van de VKV vallen.

- **Gezonde regelgeving en vereenvoudiging**

Dit voorstel zou het prudentiële regelgevingskader voor kapitaalvereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen die met betrekking tot securitisaties als initiator, sponsor of belegger optreden, aanmerkelijk vereenvoudigen doordat het een uniforme rangorde van benaderingen invoert die ongeacht de methode die wordt gebruikt voor de berekening van de kapitaalvereisten in verband met de onderliggende blootstellingen voor alle instellingen geldt, en verscheidene specifieke behandelingen voor bepaalde categorieën securitisatieposities afschaft. De vergelijkbaarheid tussen de instellingen zal worden verbeterd en de nalevingskosten zullen aanzienlijk verminderen.

- **Grondrechten**

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de bescherming van de grondrechten.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Dit voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplannen en regelingen op het gebied van toezicht, evaluatie en rapportage**

De effecten van het nieuwe kader zullen in samenwerking met de EBA en de bevoegde toezichthoudende autoriteiten nauwlettend in het oog worden gehouden op basis van de in de VKV vastgelegde prudentiële rapportage- en openbaarmakingsvereisten voor instellingen. Ook op wereldwijd niveau zal het nieuwe kader worden getoetst en geëvalueerd, met name door het Bazels Comité als onderdeel van zijn opdracht.

- **Verklarende documenten (bij richtlijnen)**

Niet van toepassing.

6. NADERE TOELICHTING OP DE AFZONDERLIJKE BEPALINGEN VAN HET VOORSTEL

(a) Wisselwerking en samenhang tussen elementen van het pakket

Deze verordening vormt één geheel met de voorgestelde securitisatieverordening. Zoals door veel belanghebbenden tijdens het raadplegingsproces werd opgemerkt, volstaat de

ontwikkeling van criteria voor STS-securitisaties op zich niet om de beoogde doelstelling, een heropleving van de securitisatiemarkten, te bereiken; deze moet gepaard gaan met een nieuwe prudentiële behandeling, ook met betrekking tot de kapitaalvereisten, die de specifieke kenmerken van die markten beter weergeeft.

In het onderhavige voorstel worden de kapitaalvereisten voor posities in securitisaties evenals een meer risicogevoelige behandeling van STS-securitisaties vastgesteld, terwijl de toelaatbaarheidscriteria voor STS-securitisaties samen met andere horizontale bepalingen in de securitisatieverordening zijn opgenomen. Deze omvatten met name alle bepalingen inzake risicobehoud, zorgvuldigheid en openbaarmaking, voorheen opgenomen in deel V van de VKV. Hetzelfde geldt voor bepaalde definities die oorspronkelijk in artikel 4 waren opgenomen en die gezien hun algemene aard naar de horizontale wetgeving zijn verplaatst.

Het onderhavige voorstel zal in een later stadium worden gevolgd door een wijziging van de gedelegeerde handeling met betrekking tot het liquiditeitsdekkingsvereiste om die aan te passen aan de securitisatieverordening. Met name de criteria volgens welke securitisaties in aanmerking komen voor opname als activa van niveau 2B overeenkomstig artikel 13 van de gedelegeerde handeling, zullen worden gewijzigd om deze in overeenstemming te brengen met de algemene STS-criteria zoals vastgesteld in de securitisatieverordening. Tot op heden konden er nog geen wijzigingen in deze gedelegeerde handeling worden aangebracht omdat hiervoor een andere procedure wordt gevolgd en eerst het resultaat van de wetgevingsonderhandelingen over dit pakket moet worden afgewacht.

(b) Berekening van risicogewogen posten voor securitisatieposities

Om de interne consistentie en algemene samenhang van de tekst te bewaren en te verbeteren, wordt het volledige hoofdstuk 5 van deel 3, titel II van de VKV vervangen door het huidige voorstel, hoewel in verscheidene artikelen slechts enkele preciseringen worden aangebracht. Dit betreft met name afdeling 2 (Inaanmerkingneming van de overdracht van een aanzienlijk deel van het risico), een deel van afdeling 3 (Onderafdeling 1: Algemene bepalingen) en afdeling 4 (Externe kredietbeoordelingen).

De belangrijkste wijzigingen zijn opgenomen in de nieuwe artikelen 254 tot en met 270bis. Op basis van het herziene kader van het Bazelse Comité wordt een nieuwe rangorde van benaderingen ingevoerd, die voor de berekening van risicogewogen activa voor securitisatieblootstellingen moeten worden gebruikt. Het gebruik van de afzonderlijke benaderingen hangt af van de informatie waarover de instelling die de securitisatiepositie inneemt, beschikt. Deze uniforme rangorde van benaderingen geldt zowel voor instellingen die gebruik maken van de standaardbenadering (SA) als voor instellingen die de op interne ratings gebaseerde benadering (IRB) voor het kredietrisico toepassen.

(c) Een nieuwe rangorde van benaderingen (nieuwe artikelen 254 tot en met 270bis)

De interneratingbenadering (**SEC-IRBA)** staat in de gewijzigde rangorde bovenaan en gebruikt K_{IRB}-informatie als belangrijkste parameter. K_{IRB} is het kapitaalvereiste voor de onderliggende blootstellingen volgens het IRB-kader (hetzij de geavanceerde, hetzij de eenvoudige benadering). Om de SEC-IRBA te gebruiken, dient de bank te beschikken over:

(i) een door de toezichthoudende autoriteiten goedgekeurd IRB-model voor het type onderliggende blootstellingen in de securitisatiepool; en (ii) voldoende informatie om K_{IRB} te kunnen schatten. Daar K_{IRB} alleen niet volstaat om de toepasselijke looptijdeffecten volledig weer te geven, houdt de SEC-IRBA uitdrukkelijk rekening met de looptijd van de tranche als bijkomende risicofactor. De definitie van de looptijd van de tranche is gebaseerd op de gewogen gemiddelde looptijd van de contractuele betalingsstromen van de tranche. In plaats van het berekenen van de gewogen gemiddelde looptijd kunnen instellingen ervoor kiezen slechts gebruik te maken van de definitieve wettelijke looptijd (met de toepassing van een reductiefactor). In alle gevallen geldt een ondergrens van een jaar en een bovengrens van vijf jaar.

Een instelling die niet in staat is K_{IRB} te bepalen voor een gegeven securitisatiepositie, moet voor de berekening van de risicogewogen posten gebruik maken van de op externe ratings gebaseerde benadering (**SEC-ERBA**). In het kader van de ERBA worden risicogewichten toegewezen op grond van kredietbeoordelingen (of afgeleide ratings), de rangorde van de positie en de granulariteit van de onderliggende pool. Wanneer een instelling niet in staat is de SEC-ERBA te gebruiken, past zij in plaats daarvan de standaardbenadering (**SEC-SA)** toe. De SA maakt gebruik van de K_{SA}, dat wil zeggen het kapitaalvereiste voor de onderliggende blootstellingen in het kader van de standaardbenadering, en een factor "W": de ratio tussen de som van de bedragen van de gehele onderliggende pool van blootstellingen die achterstallig zijn en het totaalbedrag van de onderliggende blootstellingen. Wanneer de SEC-ERBA kapitaalvereisten oplevert die niet in verhouding staan tot het kredietrisico dat met de onderliggende blootstellingen van een securitisatie verbonden is, kunnen instellingen de SEC-SA rechtstreeks met betrekking tot die securitisatieposities toepassen, onder voorbehoud van toetsing door de bevoegde autoriteit.

Een instelling die voor een gegeven securitisatieblootstelling noch de SEC-IRBA, de SEC-ERBA, of de SEC-SA kan gebruiken, moet die blootstelling een risicogewicht toekennen van 1250 %.

Voor alle securitisatieblootstellingen en voor alle drie benaderingen geldt een minimum-risicogewicht van 15 %. Het minimum-risicogewicht wordt gerechtvaardigd door bepaalde risico’s, zoals modelrisico's en "principaal-agentrisico's" ("agency-risk") die zich vermoedelijk eerder voordoen bij securitisatieblootstellingen dan bij andere categorieën blootstellingen en die, ondanks de over het algemeen grotere risicogevoeligheid van het nieuwe kader, kunnen leiden tot enige onzekerheid bij de kapitaalschattingen.

(d) Een meer risicogevoelige behandeling van STS-securitisaties

De drie nieuwe benaderingen voor de berekening van risicogewogen activa bevatten een meer risicogevoelige prudentiële behandeling van STS-securitisaties, in overeenstemming met de methode die door de EBA in haar verslag over in aanmerking komende securitisaties is voorgesteld (nieuwe artikelen 260, 262, en 264). De drie benaderingen worden voor alle tranches geherkalibreerd opdat zij lagere kapitaalvereisten opleveren voor posities in transacties die als STS-securitisaties worden aangemerkt.

Naast de herkalibratie van de drie benaderingen geldt voor preferente posities in STS-securitisaties tevens een lagere ondergrens van 10 % (in plaats van de ondergrens van 15 % die van toepassing blijft op zowel achtergestelde posities in STS-securitisaties als op

securitisaties in het algemeen). Aldus wordt, op basis van een analyse van de EBA, rekening gehouden met het feit dat senior tranches van STS-securitisaties duidelijk beter presteren dan achtergestelde in aanmerking komende tranches, wat volledig kan worden verklaard doordat de STS-kenmerken het modelrisico en het principaal-agentrisico in aanzienlijke mate kunnen verminderen.

Voor de berekening van risicogewogen posten dienen in aanmerking komende STS-securitisaties zoals in de securitisatieverordening omschreven, te voldoen aan aanvullende vereisten met betrekking tot de onderliggende blootstellingen, zoals met name standaarden voor kredietverlening, een minimale granulariteit en een maximaal risicogewicht volgens de standaardbenadering (SA). Ook voor door activa gedekt commercieel papier ("ABCP") gelden specifieke aanvullende criteria.

(e) Bovengrenzen

- **Het maximale risicogewicht voor senior securitisatieposities (nieuw artikel 267)**

In het kader van de zogenoemde "doorkijkbenadering" wordt aan een securitisatiepositie ten hoogste een risicogewicht toegewezen dat gelijk is aan het gemiddelde risicogewicht dat op de onderliggende blootstellingen van toepassing is. Op grond van de bestaande regels kan de doorkijkbenadering worden gebruikt voor de berekening van de risicogewogen posten van posities zonder rating (artikel 253 van de VKV). In overeenstemming met het herziene Bazelse kader wordt thans voorgesteld om de doorkijkbenadering alleen toe te staan voor senior securitisatieposities, ongeacht of de betrokken positie een rating heeft en ongeacht de benadering die voor de onderliggende pool van blootstellingen is gebruikt (SA of IRBA), op voorwaarde dat de bank in staat is K_{IRB} of K_{SA} voor de onderliggende blootstellingen te bepalen. In het licht van de kredietverbetering waarvan de senior tranches dankzij de achtergestelde tranches profiteren, zou een instelling niet verplicht moeten worden een hoger risicogewicht op een senior securitisatiepositie toe te passen dan het risicogewicht dat zij rechtstreeks op de onderliggende blootstellingen zou toepassen.

- **Maximale kapitaalvereisten (nieuw artikel 268)**

Momenteel is er voor instellingen die in staat zijn K_{IRB} te berekenen een algemene bovengrens met betrekking tot de maximale risicogewogen posten voorzien (artikel 260). Thans wordt voorgesteld om a) deze behandeling te behouden, dat wil zeggen dat instellingen die de SEC-IRBA voor een securitisatiepositie gebruiken een maximaal kapitaalvereiste op die positie mogen toepassen dat gelijk is aan het kapitaalvereiste dat in het kader van de interneratingbenadering zou zijn aangehouden voor de onderliggende blootstellingen indien zij niet gesecuritiseerd waren; en om b) dezelfde behandeling uit te breiden tot instellingen die als initiator of als sponsor optreden en die de SEC-ERBA en de SEC-SA gebruiken. Dit valt te rechtvaardigen doordat, vanuit het oogpunt van de initiator, het securitisatieproces vergelijkbaar is met kredietrisicolimitering, dat wil zeggen dat het ertoe leidt dat ten minste een deel van de risico's van de onderliggende blootstellingen aan een andere partij wordt overgedragen. Vanuit dit perspectief zou het, mits aan de voorwaarden voor de overdracht van een aanzienlijk deel van het risico is voldaan, niet terecht zijn indien een instelling na een

securitisatie meer kapitaal zou moeten aanhouden dan ervóór, aangezien de met de onderliggende blootstellingen verbonden risico's door het securitisatieproces worden verminderd.

(f) Afschaffing van de speciale behandeling van bepaalde blootstellingen

Om het kader verder te vereenvoudigen en de samenhang binnen het securitisatiekader te verbeteren, wordt voorgesteld om een reeks speciale behandelingen af te schaffen die momenteel in de VKV zijn voorzien:

– de behandeling van securitisatieposities in een tweedeverliestranche of hoger in het kader van een ABCP-programma (het huidige artikel 254);

– de behandeling van liquiditeitsfaciliteiten zonder rating (het huidige artikel 255);

– additionele eigenvermogensvereisten voor securitisaties van revolverende blootstellingen met vervroegdeaflossingsbepalingen (het huidige artikel 256).

(g) Behandeling van specifieke blootstellingen

- **Hersecuritisaties (nieuw artikel 269)**

Een meer restrictieve versie van de SEC-SA zal de enige benadering zijn die op hersecuritisatieposities kan worden toegepast, en hiervoor geldt een aanmerkelijk hogere ondergrens van het risicogewicht (100 %).

- **Senior posities in securitisaties met betrekking tot kleine en middelgrote ondernemingen (nieuw artikel 270)**

In aanmerking genomen dat de overkoepelende doelstelling van het securitisatiepakket erin bestaat, toereikende financiële middelen te helpen genereren ter ondersteuning van de economische groei van de EU, en gezien het feit dat kleine en middelgrote ondernemingen de ruggengraat van de Europese economie vormen, is een specifieke bepaling over de securitisaties van kleine en middelgrote ondernemingen in deze verordening opgenomen (artikel 270). Deze richt zich met name op die securitisaties van leningen aan het midden- en kleinbedrijf waarbij het kredietrisico met betrekking tot de mezzaninetranche (en in sommige gevallen de achtergestelde tranche) wordt gegarandeerd door een beperkt aantal derde partijen, waaronder met name de centrale overheid of de centrale bank van een lidstaat, of waarvoor door één van deze partijen een tegengarantie is afgegeven (deze regeling wordt gewoonlijk "getrancheerde dekking" ("tranched cover") genoemd). Gezien het belang van deze regelingen om kapitaal vrij te maken ten behoeve van een toename van de kredietverlening aan kmo's, wordt voorgesteld om voor de senior tranche die door de initiërende instelling wordt aangehouden een meer risicogevoelige behandeling toe te staan, zoals voor STS-securitisaties is voorzien. Om in aanmerking te komen voor deze behandeling moet de securitisatie voldoen aan een reeks operationele vereisten, waaronder de toepasselijke STS-criteria. Wanneer voor dergelijke transacties een garantie of tegengarantie is afgegeven, mag de gunstigere behandeling die overeenkomstig Verordening (EU) nr. 575/2013 kan worden toegepast niet in strijd zijn met de staatssteunregels.

(h) Andere belangrijke elementen

- **Wijzigingen van deel vijf (Blootstellingen aan overgedragen kredietrisico)**

Daar in de securitisatieverordening een algemeen kader wordt opgenomen betreffende de vereisten voor instellingen die als sponsor, initiator, of belegger optreden en die op alle financiële sectoren van toepassing zijn, worden alle bepalingen van deel vijf (artikelen 404 tot en met 410) ingetrokken. Alleen de inhoud van artikel 407 (Additioneel risicogewicht) en de dienovereenkomstige machtiging van de Commissie om technische uitvoeringsnormen[8] vast te stellen, wordt gehandhaafd en wordt opgenomen in het nieuwe artikel 270bis.

- **Wijzigingen van artikel 456**

Voorgesteld wordt artikel 456 te wijzigen om de Commissie de bevoegdheid te verlenen, zoals bij andere categorieën van kapitaalvereisten het geval is, een gedelegeerde handeling vast te stellen teneinde rekening te houden met eventuele belangrijke ontwikkelingen op internationaal niveau, met name met betrekking tot de lopende werkzaamheden van het Bazels Comité.

- **Evaluatieclausule (artikel 519bis):**

Uiterlijk drie jaar na de datum van inwerkingtreding van deze verordening zal de Commissie verslag uitbrengen aan de Raad en het Europees Parlement over het effect van de nieuwe kapitaalvereisten op de securitisatiemarkten van de EU. Op basis van deze analyse en in het licht van de ontwikkeling van de regelgeving op internationaal niveau alsook van de noodzaak om de financiële stabiliteit te handhaven, kan de Commissie verdere wijzigingen van de VKV voorstellen met betrekking tot, onder meer, de rangorde van methoden overeenkomstig artikel 456.

- **Inwerkingtreding**

De nieuwe bepalingen treden op [...] in werking.

[8] Uitvoeringsverordening (EU) nr. 602/2014 van de Commissie van 4 juni 2014 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen ter vergemakkelijking van de convergentie van toezichtspraktijken met betrekking tot de uitvoering van additionele risicogewichten overeenkomstig Verordening (EU) nr. 575/2013 (PB nr. L 166 van 5.6.2014, blz. 22-24).

2015/0225 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) Nr. 575/2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité[9],

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Securitisaties vormen een belangrijk onderdeel van goed functionerende financiële markten omdat zij de diversificatie van de financieringsbronnen van instellingen bevorderen en toetsingsvermogen vrijmaken waarmee vervolgens een uitbreiding van de kredietverlening kan worden gesteund. Bovendien bieden securitisaties extra beleggingsmogelijkheden aan instellingen en andere marktdeelnemers, waardoor portefeuilles kunnen worden gediversifieerd en de financiering van ondernemingen en particulieren, zowel binnen lidstaten als grensoverschrijdend binnen de Unie, vlotter kan verlopen. Deze voordelen moeten echter worden afgewogen tegen de potentiële nadelen. Zoals is gebleken in de eerste fase van de financiële crisis die in de zomer van 2007 begon, hebben ondeugdelijke praktijken in securitisatiemarkten tot een ernstige bedreiging van de integriteit van het financiële stelsel geleid, met name als gevolg van een veel te grote hefboomwerking, ondoorzichtige en complexe structuren die problemen op het gebied van de prijsstelling veroorzaakten, een werktuiglijk vertrouwen op externe kredietbeoordelingen en een slechte afstemming tussen de belangen van beleggers en initiators (principaal-agentrisico).

(2) In de afgelopen jaren is de securitisatie-uitgifte in de Unie kwantitatief onder het hoogste niveau van vóór de crisis gebleven en wel om een aantal redenen, waaronder de stigmatisering die over het algemeen met deze transacties gepaard gaat. Het herstel van de securitisatiemarkten moet gebaseerd zijn op gezonde en prudente marktpraktijken om te voorkomen dat het geheel van omstandigheden dat de financiële crisis veroorzaakt heeft, zich niet opnieuw voordoet. Met het oog daarop bevat de verordening [securitisatieverordening] de bouwstenen van een overkoepelend securitisatiekader, met specifieke criteria waarmee eenvoudige, transparante en gestandaardiseerde securitisaties ("STS-securitisaties") kunnen worden geïdentificeerd

9 PB C 68 van 6.3.2012, blz. 39.

en een toezichtsysteem waarmee de juiste toepassing van deze criteria door initiators, sponsors, uitgevende instellingen en institutionele beleggers kan worden getoetst. Daarnaast voorziet verordening [securitisatieverordening] in een reeks gemeenschappelijke voorschriften inzake risicobehoud, zorgvuldigheid en openbaarmaking voor alle financiëledienstensectoren.

(3) Overeenkomstig het doel van verordening [securitisatieverordening] dienen de kapitaalvereisten zoals vastgesteld in Verordening (EU) nr. 575/2013 voor instellingen die als initiator of sponsor van securitisaties optreden of daarin beleggen, te worden gewijzigd zodat de specifieke kenmerken van STS-securitisaties naar behoren worden weergegeven en de tekortkomingen van het kader die tijdens de financiële crisis aan het licht zijn gekomen, zoals het werktuiglijk vertrouwen op externe kredietbeoordelingen, veel te lage risicogewichten voor securitisatietranches met een hoge rating en, omgekeerd, veel te hoge risicogewichten voor tranches met een lage rating en onvoldoende risicogevoeligheid. Op 11 december 2014 heeft het Bazels Comité voor bankentoezicht (hierna "het Bazels Comité" genoemd) zijn "herzieningen van het securitisatiekader" (hierna "het herziene Bazelse kader" genoemd) bekendgemaakt, die een aantal wijzigingen van de kapitaalvereisten voor securitisaties bevatten om met name deze tekortkomingen aan te pakken. Bij de wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 dient rekening te worden gehouden met de bepalingen van het herziene Bazelse kader.

(4) De kapitaalvereisten voor securitisatieposities overeenkomstig Verordening (EU) nr. 575/2013 moeten door alle instellingen op grond van dezelfde methoden worden berekend. In eerste instantie, en om elke vorm van werktuiglijk vertrouwen op externe beoordelingen uit te sluiten, dient een instelling gebruik te maken van haar eigen berekening van de kapitaalvereisten wanneer zij toestemming heeft om gebruik te maken van de op interne ratings gebaseerde benadering (de "IRB") voor blootstellingen van hetzelfde type als de onderliggende blootstellingen van de securitisatie, en zij in staat is de kapitaalvereisten in verband met de onderliggende blootstellingen te berekenen alsof deze niet gesecuritiseerd waren ("K_{IRB}"), waarbij in alle gevallen bepaalde, vooraf vastgestelde gegevens moeten worden gebruikt (de "SEC-IRBA"). Een op externe ratings gebaseerde benadering (de "SEC-ERBA") moet daarentegen beschikbaar zijn voor instellingen die ten aanzien van bepaalde securitisatieposities geen gebruik van de SEC-IRBA mogen maken. In het kader van de SEC-ERBA moeten kapitaalvereisten op basis van hun externe rating worden toegewezen aan securitisatietranches. Wanneer de eerste twee methoden niet beschikbaar zijn of het gebruik van de SEC-ERBA zou leiden tot onevenredige kapitaalvereisten ten opzichte van het kredietrisico dat met de onderliggende blootstellingen verbonden is, dienen instellingen over de mogelijkheid te beschikken de gestandaardiseerde benadering toe te passen (de "SEC-SA"), die moet berusten op een toezichthoudersformule waarbij als input de kapitaalvereisten worden gebruikt die overeenkomstig de standaardbenadering (de "SA") met betrekking tot de onderliggende blootstellingen zouden worden berekend indien deze niet gesecuritiseerd waren („Ksa”).

(5) Principaal-agentrisico's en modelrisico’s komen bij securitisaties vaker voor dan bij andere financiële activa en leiden tot enige onzekerheid bij de berekening van de kapitaalvereisten voor securitisaties, zelfs indien met alle passende risicobepalende factoren rekening is gehouden. Om deze risico’s naar behoren weer te geven moet Verordening (EU) nr. 575/2013 in die zin worden gewijzigd dat voor alle securitisatieposities een risicogewicht van ten minste 15 % wordt voorzien.

Hersecuritisaties zijn echter complexer en brengen grotere risico's met zich mee; voor posities in deze instrumenten moet het kapitaalvereiste derhalve restrictiever worden berekend en dient het risicogewicht op ten minste 100 % te worden vastgesteld.

(6) Instellingen moeten niet verplicht worden op een senior positie een hoger risicogewicht toe te passen dan het risicogewicht dat van toepassing zou zijn indien zij de onderliggende blootstellingen rechtstreeks zouden aanhouden, zodat de kredietverbetering in aanmerking wordt genomen waarvan senior posities dankzij achtergestelde tranches in de securitisatiestructuur profiteren. Verordening (EU) nr. 575/2013 moet derhalve voorzien in een "doorkijkbenadering" waarbij aan senior securitisatieposities een maximaal risicogewicht wordt toegekend dat gelijk is aan het gemiddelde risicogewicht dat van toepassing is op de onderliggende blootstellingen, en deze benadering moet beschikbaar zijn, ongeacht of de betrokken positie wel of geen rating heeft en ongeacht de benadering die voor de onderliggende pool wordt gebruikt (standaardbenadering of interneratingbenadering), mits aan bepaalde voorwaarden is voldaan.

(7) Een algemene bovengrens in termen van maximale risicogewogen posten is in het huidige kader beschikbaar voor instellingen die de kapitaalvereisten voor de onderliggende blootstellingen volgens de interneratingbenadering kunnen berekenen alsof deze blootstellingen niet gesecuritiseerd waren (K_{IRB}). Daar het securitisatieproces het risico vermindert dat met de onderliggende blootstellingen is verbonden, zou deze bovengrens beschikbaar moeten zijn voor alle instellingen die als initiator of sponsor optreden, ongeacht de benadering die zij gebruiken voor de berekening van de kapitaalvereisten voor hun securitisatieposities.

(8) Zoals de Europese Bankautoriteit (de "EBA") in haar "Report on Qualifying Securitisations" van juni 2015 opmerkt[10], blijkt uit empirisch bewijsmateriaal over wanbetalingen en verliezen dat STS-securitisaties tijdens de financiële crisis beter presteerden dan andere securitisaties, dankzij het gebruik van eenvoudige en transparante structuren en krachtige uitvoeringspraktijken met betrekking tot STS-securitisaties, die een lager kredietrisico, operationeel risico en principaal-agentrisico met zich brengen. Verordening (EU) nr. 575/2013 dient derhalve te worden gewijzigd om te voorzien in een voldoende risicogevoelige kalibratie voor STS-securitisaties, op de manier die door de EBA in haar verslag wordt aanbevolen en die met name een lagere ondergrens voor het risicogewicht omvat van 10 % voor senior posities.

(9) De definitie van STS-securitisaties in verband met kapitaalvereisten in het kader van Verordening (EU) nr. 575/2013, moet zich beperken tot securitisaties waarbij de eigendom van de onderliggende blootstellingen wordt overgedragen aan de special purpose entity („traditionele securitisaties”). Echter, instellingen die senior posities in synthetische securitisaties aanhouden welke gedekt worden door een onderliggende pool van leningen aan kleine en middelgrote ondernemingen (kmo’s), zouden op deze posities de lagere kapitaalvereisten voor STS-securitisaties moeten kunnen toepassen wanneer die transacties volgens strenge criteria als van hoge kwaliteit worden beschouwd. Met name mag, wanneer voor een dergelijke subgroep van synthetische securitisaties door de centrale overheid of de centrale bank van een lidstaat een garantie of tegengarantie is verleend, de preferentiële behandeling op het vlak van de

---

10 Zie https://www.eba.europa.eu/documents/10180/950548/EBA+report+on+qualifying+securitisation.pdf

kapitaalvereisten die daarvoor in het kader van Verordening (EU) nr. 575/2013 beschikbaar zou zijn, niet in strijd zijn met de staatssteunregels.

(10) In de overige kapitaalvereisten voor securitisaties van Verordening (EU) nr. 575/2013 dienen slechts bijkomende wijzigingen te worden aangebracht voor zover deze nodig zijn om rekening te houden met de nieuwe rangorde van methoden en de bijzondere bepalingen voor STS-securitisaties. Met name de bepalingen met betrekking tot de opneming van de overdracht van een aanzienlijk deel van het risico en de vereisten inzake externe kredietbeoordelingen moeten onder nagenoeg dezelfde voorwaarden van toepassing blijven als momenteel het geval is. Deel vijf van Verordening (EU) nr. 575/2013 moet echter in zijn geheel worden geschrapt, met uitzondering van de verplichting om additionele risicogewichten aan te houden die moet worden opgelegd aan instellingen die de bepalingen van hoofdstuk 2 van Verordening [securitisatieverordening] hebben overtreden.

(11) In het licht van de lopende discussies binnen het Bazels Comité over de voordelen van een actualisering van het herziene Bazelse kader om de specifieke kenmerken van STS-securitisaties weer te geven, moet de Commissie worden gemachtigd een gedelegeerde handeling vast te stellen om verdere wijzigingen van de wettelijke kapitaalvereisten voor securitisatie in Verordening (EU) nr. 575/2013 aan te brengen waarmee het resultaat van die besprekingen in aanmerking wordt genomen.

(12) Het verdient aanbeveling dat de wijzigingen in Verordening (EU) nr. 575/2013 waarin de onderhavige verordening voorziet, van toepassing zijn op securitisaties welke op of na de datum van toepassing van deze verordening zijn uitgegeven en op vanaf die datum uitstaande securitisaties. Met het oog op de rechtszekerheid en ten einde de overgangskosten zoveel mogelijk te beperken, moet evenwel worden toegestaan dat instellingen alle uitstaande securitisatieposities die zij op die datum bezitten, behouden gedurende een periode die eindigt op [31 december 2019]. Wanneer een instelling gebruik maakt van deze mogelijkheid, dienen uitstaande securitisaties onderworpen te blijven aan de wettelijke kapitaalvereisten zoals vastgelegd in Verordening (EU) nr. 575/2013 in de versie die van toepassing was vóór de datum van toepassing van deze verordening,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013

Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt als volgt gewijzigd:

(1) Artikel 4, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

(a) De punten (13) en (14) worden vervangen door:

"(13) "initiator": een initiator als gedefinieerd in artikel 2, lid 3, van de [securitisatieverordening];

(14) "sponsor": een sponsor als gedefinieerd in artikel 2, lid 5, van de [securitisatieverordening];

(b) De punten 61, 62 en 63 worden vervangen door:

(61) "securitisatie": een securitisatie als gedefinieerd in artikel 2, lid 1, van de [securitisatieverordening];

(63) "hersecuritisatie": een hersecuritisatie als gedefinieerd in artikel 2, lid 4, van de [securitisatieverordening];

(c) De punten (66) en (67) worden vervangen door:

(66) "special purpose entity voor securitisatiedoeleinden" of "SSPE": een special purpose entity voor securitisatiedoeleinden of SSPE als gedefinieerd in artikel 2, lid 2, van de [securitisatieverordening];

(67) "tranche": een tranche als gedefinieerd in artikel 2, lid 6, van de [securitisatieverordening];"

(2) Artikel 36, lid 1, onder k), ii), wordt vervangen door:

"(ii) securitisatieposities overeenkomstig artikel 244, lid 1, onder b), artikel 245, lid 1, onder b), en artikel 253;"

(3) Artikel 109 wordt vervangen door:

"Artikel 109

Behandeling van securitisatieposities

De instellingen berekenen de risicogewogen post van een positie in een securitisatie overeenkomstig hoofdstuk 5."

(4) Artikel 153, lid 7, wordt vervangen door:

(7) "Bij gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen kunnen het restitueerbare disagio op aankopen, zekerheden of gedeeltelijke garanties die protectie voor het eerste verlies bij verliezen bij wanbetaling, verwateringsverliezen of beide bieden, als een eersteverliestranche worden behandeld in het kader van hoofdstuk 5."

(5) Artikel 154, lid 6, wordt vervangen door:

(6) "Bij gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen kunnen het restitueerbare disagio op aankopen, zekerheden of gedeeltelijke garanties die protectie voor het eerste verlies bij verliezen bij wanbetaling, verwateringsverliezen of beide bieden, als een eersteverliestranche worden behandeld in het kader van hoofdstuk 5."

(6) Artikel 197, lid 1, onder h), wordt vervangen door:

(h) "securitisatieposities die geen hersecuritisatieposities zijn en waarop een risicogewicht van 100 % of minder wordt toegepast overeenkomstig artikel 261 tot en met artikel 264;"

(7) Hoofdstuk 5 van deel drie, titel II, wordt vervangen door:

"HOOFDSTUK 5

AFDELING 1
DEFINITIES EN CRITERIA VOOR STS-SECURITISATIES

Artikel 242
Definities

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

(1) "opschoon-calloptie": een contractuele optie die de initiator het recht geeft de securitisatieposities terug te kopen voordat alle gesecuritiseerde blootstellingen zijn terugbetaald, hetzij door de terugkoop van de onderliggende blootstellingen die in de pool aanwezig blijven in het geval van traditionele securitisaties, hetzij door de beëindiging van de kredietprotectie in het geval van synthetische securitisaties, in beide gevallen wanneer het bedrag van de uitstaande onderliggende blootstellingen tot of onder een bepaald van te voren vastgesteld niveau daalt;

(2) "kredietverbeterende te ontvangen rentecoupon": in de balans opgenomen vermogensbestanddeel dat een waardering van kasstromen vertegenwoordigt uit hoofde van toekomstige marge-inkomsten en dat een achtergestelde tranche vormt in de securitisatie;

(3) "liquiditeitsfaciliteit": een securitisatiepositie die voortvloeit uit een contractuele overeenkomst om middelen ter beschikking te stellen ten einde de continuïteit van de kasstroom ten behoeve van de beleggers te waarborgen;

(4) "positie zonder rating": een securitisatiepositie die geen kredietbeoordeling heeft van een EKBI als bedoeld in afdeling 4;

(5) "positie met rating": een securitisatiepositie die een kredietbeoordeling heeft van een EKBI als bedoeld in afdeling 4;

(6) "senior securitisatiepositie": een positie die gedekt of gewaarborgd wordt door een eerste vordering op het geheel van de onderliggende blootstellingen, waarbij in dit verband geen rekening wordt gehouden met verschuldigde bedragen in het kader van rente- of valutaderivatencontracten, vergoedingen of andere soortgelijke betalingen;

(7) "IRB-pool": een pool van onderliggende blootstellingen van een type waarvoor de instelling toestemming heeft de interneratingbenadering te gebruiken en in staat is voor al deze blootstellingen de risicogewogen posten te berekenen overeenkomstig hoofdstuk 3;

(8) "standaardbenaderings (SA)-pool": een pool van onderliggende blootstellingen waarvoor de instelling:

  (a) geen toestemming heeft de interneratingbenadering te gebruiken voor de berekening van risicogewogen posten overeenkomstig hoofdstuk 3;

  (b) niet in staat is K_{IRB} vast te stellen;

  (c) anderszins door de bevoegde autoriteit van het gebruik van de IRB-benadering is uitgesloten;

(9) "gemengde pool": een pool van onderliggende blootstellingen van een type waarvoor de instelling toestemming heeft de interneratingbenadering te gebruiken en in staat is

voor sommige, maar niet voor al deze blootstellingen de risicogewogen posten te berekenen overeenkomstig hoofdstuk 3;

(10) "kredietverbetering": een regeling in het kader waarvan steun wordt verleend voor een securitisatiepositie en die dient om de waarschijnlijkheid te vergroten dat zulk een securitisatiepositie zal worden afgelost;

(11) "overpanding": iedere vorm van kredietverbetering waarbij de onderliggende blootstellingen een hogere waarde hebben dan de waarde van de securitisatieposities;

(12) "STS-securitisatie": een securitisatie die voldoet aan de vereisten van hoofdstuk 3 van de [securitisatieverordening] en aan de in artikel 243 vermelde vereisten;

(13) "door activa gedekt commercial-paperprogramma" ("ABCP-programma"): een door activa gedekt commercialpaperprogramma zoals gedefinieerd in artikel 2, lid 7, van de [securitisatieverordening];

(14) "traditionele securitisatie": een securitisatie als gedefinieerd in artikel 2, lid 9, van de [securitisatieverordening];

(15) "synthetische securitisatie": een securitisatie als gedefinieerd in artikel 2, lid 10, van de [securitisatieverordening];

(16) "revolverende blootstelling": een revolverende blootstelling als gedefinieerd in artikel 2, lid 15, van de [securitisatieverordening];

(17) "securitisatiepositie": securitisatiepositie als gedefinieerd in artikel 2, lid 17, van de [securitisatieverordening];

(18) "vervroegdeaflossingsbepaling": een vervroegdeaflossingsbepaling als gedefinieerd in artikel 2, lid 18, van de [securitisatieverordening];

(19) "servicer": een servicer als gedefinieerd in artikel 2, lid 13, van de [securitisatieverordening];

Artikel 243

Criteria voor STS-securitisaties

(1) Posities in een ABCP-programma worden als posities in een securitisatie aangemerkt voor de toepassing van de artikelen 260, 262 en 264, indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

(a) bij alle transacties binnen het ABCP-programma voldoen de onderliggende blootstellingen bij de initiëring aan de voorwaarden om, in het kader van de standaardbenadering en rekening houdend met eventuele toelaatbare kredietrisicolimiteringen, op individuele basis een risicogewicht te krijgen van 75 % of lager indien het een blootstelling met betrekking tot particulieren en kleine partijen betreft, en van 100 % voor alle overige blootstellingen;

(b) de totale waarde van alle blootstellingen ten aanzien van één debiteur op het niveau van het ABCP-programma niet meer bedraagt dan 1 % van de samengetelde waarde van alle blootstellingen binnen het ABCP-programma op het moment dat de blootstellingen aan het ABCP-programma werden toegevoegd. Voor deze berekening worden leningen of leases aan een groep verbonden cliënten als bedoeld in artikel 4, lid 1, punt (39), beschouwd als blootstellingen ten aanzien van één debiteur.

In het geval van handelsvorderingen is punt b) niet van toepassing indien het kredietrisico van die handelsvorderingen volledig gedekt is door toelaatbare kredietprotectie in overeenstemming met hoofdstuk 4, op voorwaarde dat in dat geval de protectiegever een instelling, een verzekeringsonderneming of een herverzekeringsonderneming is. Voor de toepassing van deze alinea wordt alleen het deel van de handelsvorderingen dat overblijft nadat het effect van een eventuele korting op de aankoopprijs in aanmerking is genomen, gebruikt om vast te stellen of zij volledig gedekt zijn.

(2) Posities in een andere securitisatie dan een ABCP-programma worden als posities in een STS-securitisatie aangemerkt voor de toepassing van de artikelen 260, 262 en 264, indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

(a) de onderliggende blootstellingen zijn geïnitieerd op basis van gezonde en prudente kredietverleningscriteria, zoals vereist uit hoofde van artikel 79 van Richtlijn 2013/36/EU;

(b) op het moment van opneming in de securitisatie bedraagt de totale waarde van alle blootstellingen ten aanzien van één debiteur in de pool niet meer dan 1 % van de totale uitstaande waarde van de pool van onderliggende blootstellingen. Voor deze berekening worden leningen of leases aan een groep verbonden cliënten als bedoeld in artikel 4, lid 1, punt (39), beschouwd als blootstellingen ten aanzien van één debiteur;

(c) op het moment van opneming in de securitisatie voldoen de onderliggende blootstellingen aan de voorwaarden om, in het kader van de standaardbenadering en rekening houdend met eventuele toelaatbare kredietrisicolimiteringen, een risicogewicht te krijgen dat gelijk is aan of lager is dan:

(i) 40 % op basis van een naar blootstellingswaarde gewogen gemiddelde voor de portefeuille wanneer de blootstellingen door hypotheken op niet-zakelijk onroerend goed gedekte leningen of volledig gedekte woonkredieten zijn als bedoeld in artikel 129, lid 1, onder e);

(ii) 50 % op individuele basis wanneer de blootstellingen door een commerciële hypotheek gedekte leningen zijn;

iii) 75 % op basis van een individuele blootstelling voor blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen;

(iv) 100 % op individuele basis voor alle overige blootstellingen;

(d) wanneer punt c), (i) en (ii) van toepassing is, worden de leningen die met betrekking tot een gegeven actief gedekt zijn door zekerheidsrechten met een lagere rang uitsluitend in de securitisatie opgenomen indien alle leningen die gedekt zijn door zekerheidsrechten met een hoge rang met betrekking tot dat actief eveneens in de securitisatie zijn opgenomen;

(e) wanneer punt c), (i), van toepassing is, heeft geen enkele lening in de pool van onderliggende blootstellingen een loan-to-value ratio van meer dan 100 %, berekend overeenkomstig artikel 129, lid 1, onder d), (i), en artikel 229, lid 1.

AFDELING 2
INAANMERKINGNEMING VAN DE OVERDRACHT VAN EEN AANZIENLIJK DEEL VAN HET RISICO

Artikel 244
Traditionele securitisatie

(1) De initiërende instelling van een traditionele securitisatie mag onderliggende blootstellingen buiten de berekening van risicogewogen posten en verwachte verliesposten houden indien een van beide volgende voorwaarden vervuld is:

(a) een aanzienlijk deel van het kredietrisico dat verbonden is aan de onderliggende blootstellingen is overgedragen aan derden;

(b) de initiërende instelling past een risicogewicht van 1250 % toe op alle securitisatieposities die zij in de securitisatie inneemt, of brengt deze securitisatieposities in mindering op de tier 1-kernkapitaalbestanddelen overeenkomstig artikel 36, lid 1, onder k).

(2) In elk van de volgende gevallen wordt een aanzienlijk deel van het kredietrisico geacht te zijn overgedragen:

(a) de risicogewogen posten van de mezzanine-securitisatieposities die de initiërende instelling in de securitisatie inneemt, bedragen niet meer dan 50 % van de risicogewogen posten van alle in het kader van deze securitisatie bestaande mezzanine-securitisatieposities;

(b) de initiërende instelling houdt niet meer dan 20 % van de blootstellingswaarde van de eersteverliestranche in de securitisatie aan, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

(i) de initiator kan aantonen dat de blootstellingswaarde van de eersteverliestranche aanzienlijk hoger ligt dan een met redenen omklede raming van het verwachte verlies op de onderliggende blootstellingen;

(ii) er zijn geen mezzanine-posities in de securitisatie.

Indien de eventuele vermindering in de waarde van de risicogewogen posten die de initiërende instelling door de securitisatie overeenkomstig punt (a) of (b), zou bewerkstelligen niet gerechtvaardigd wordt door een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden, kunnen de bevoegde autoriteiten per geval besluiten dat er geen aanzienlijk deel van het kredietrisico wordt geacht aan derden te zijn overgedragen.

Voor de toepassing van dit lid wordt een positie in een securitisatie als een mezzanine-securitisatiepositie beschouwd indien zij aan de volgende vereisten voldoet:

(c) zij heeft een risicogewicht van minder dan 1250 % overeenkomstig de bepalingen van deze afdeling of, bij het ontbreken van een positie met dat risicogewicht, een hogere rang dan de eersteverliestranche; en

(d) zij is achtergesteld bij de senior securitisatiepositie.

(3) In afwijking van lid 2 kunnen de bevoegde autoriteiten initiërende instellingen toestaan de overdracht van een aanzienlijk deel van het kredietrisico in aanmerking nemen met betrekking tot een securitisatie indien de initiërende instelling in elk

afzonderlijk geval aantoont dat de vermindering van de eigenvermogensvereisten die de initiator door de securitisatie bewerkstelligt, door een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden wordt gerechtvaardigd. Hiervoor mag alleen toestemming worden verleend indien de instelling aan de volgende voorwaarden voldoet:

(a) de instelling beschikt over passende beleidslijnen en methoden voor intern risicobeheer om de overdracht van kredietrisico te kunnen beoordelen;

(b) de instelling heeft de overdracht van kredietrisico aan derden telkens ook in aanmerking genomen voor de toepassing van haar interne risicobeheer en haar interne kapitaalallocatie.

(4) Afgezien van de in de leden 1 tot en met 3 genoemde vereisten, dient aan de volgende voorwaarden te zijn voldaan:

(a) de documentatie inzake de transactie geeft de economische kenmerken van de transactie weer;

(b) de securitisatieposities vormen geen betalingsverplichting van de initiërende instelling;

(c) de onderliggende blootstellingen worden buiten het bereik van de initiërende instelling en haar schuldeisers geplaatst op een wijze die voldoet aan de in artikel 6, lid 2, onder a), van de [securitisatieverordening] genoemde vereisten;

(d) de initiërende instelling behoudt geen zeggenschap over de onderliggende blootstellingen. Een initiator wordt geacht zeggenschap over de onderliggende blootstellingen te behouden indien hij het recht heeft de eerder overgedragen blootstellingen van de ontvangende entiteit terug te kopen om de daaraan verbonden baten te realiseren of indien hij anderszins verplicht is het overgedragen risico opnieuw over te nemen. Het feit dat de initiërende instelling de rechten of verplichtingen inzake het beheer van de onderliggende blootstellingen behoudt, houdt op zich geen zeggenschap over de blootstellingen in;

(e) de documentatie inzake de securitisatie bevat geen voorwaarden die:

(i) de initiërende instelling verplichten de onderliggende blootstellingen te wijzigen ter verbetering van de gemiddelde kwaliteit van de pool;

(ii) het aan de houders van posities in de securitisatie te betalen rendement verhogen of de posities in de securitisatie op andere wijze verbeteren naar aanleiding van een verslechtering van de kredietkwaliteit van de onderliggende blootstellingen;

(f) in voorkomend geval wordt in de documentatie van de transactie aangegeven dat de initiator of de sponsor alleen kan overgaan tot aankoop of wederinkoop van securitisatieposities of tot wederinkoop, herstructurering of vervanging van de onderliggende blootstellingen buiten zijn contractuele verplichtingen om, indien dergelijke verrichtingen worden uitgevoerd in overeenstemming met de heersende marktomstandigheden en de partijen bij die transacties in hun eigen belang handelen als vrije en onafhankelijke partijen (onder marktconforme voorwaarden);

(g) in geval van een opschooncalloptie voldoet die optie ook aan de volgende voorwaarden:

(i) zij kan door de initiërende instelling naar eigen goeddunken worden uitgeoefend;

(ii) zij mag slechts worden uitgeoefend wanneer ten hoogste 10 % van de oorspronkelijke waarde van de onderliggende blootstellingen nog niet is afgelost;

iii) zij is niet opgezet om te vermijden dat verliezen aan kredietverbeteringsposities of aan andere door beleggers ingenomen posities worden toegewezen en is ook niet anderszins opgezet om kredietverbetering te verschaffen;

(h) de initiërende instelling heeft een advies van een gekwalificeerd juridisch adviseur ontvangen waarin wordt bevestigd dat de securitisatie voldoet aan de voorwaarden van de punten b) tot en met g) van dit lid.

(5) De bevoegde autoriteiten stellen de EBA in kennis van de gevallen waarin zij hebben besloten dat de eventuele vermindering in de waarde van de risicogewogen posten niet gerechtvaardigd werd door een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden overeenkomstig lid 2, en van de gevallen waarin de instellingen hebben gekozen voor de toepassing van de bepalingen van lid 3.

(6) De EBA controleert de diverse toezichtpraktijken met betrekking tot de opneming van de overdracht van een aanzienlijk deel van het risico bij traditionele securitisaties overeenkomstig dit artikel en brengt de Commissie uiterlijk op 31 december 2017 verslag uit van haar bevindingen. De Commissie kan, in voorkomend geval rekening houdend met het verslag van de EBA, een gedelegeerde handeling vaststellen om de volgende elementen nader te specificeren:

(a) de voorwaarden voor de overdracht van een aanzienlijk deel van het kredietrisico aan derden in overeenstemming met de leden 2, 3 en 4;

(b) de interpretatie van "overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden" in het kader van de beoordeling door de bevoegde autoriteiten als bedoeld in de voorlaatste alinea van de leden 2 en 3;

(c) de eisen voor de beoordeling door de bevoegde autoriteiten van securitisatietransacties waarbij de initiator verzoekt om opneming van de overdracht van een aanzienlijk deel van het kredietrisico aan derden in overeenstemming met lid 2 of lid 3.

Artikel 245
Synthetische securitisatie

(1) De initiërende instelling van een synthetische securitisatie mag risicogewogen posten en, in voorkomend geval, verwachte verliesposten voor de gesecuritiseerde blootstellingen berekenen overeenkomstig artikel 251 indien aan een van beide volgende voorwaarden is voldaan:

(a) een aanzienlijk deel van het kredietrisico is overgedragen aan derden door middel van volgestorte of niet-volgestorte kredietprotectie;

(b) de initiërende instelling past een risicogewicht van 1250 % toe op alle securitisatieposities die zij in de securitisatie inneemt, of brengt deze

securitisatieposities in mindering op de tier 1-kernkapitaalbestanddelen overeenkomstig artikel 36, lid 1, onder k).

(2) In elk van de volgende gevallen wordt een aanzienlijk deel van het kredietrisico geacht te zijn overgedragen:

(a) de risicogewogen posten van de mezzanine-securitisatieposities die de initiërende instelling in de securitisatie inneemt, bedragen niet meer dan 50 % van de risicogewogen posten van alle in het kader van deze securitisatie bestaande mezzanine-securitisatieposities;

(b) de initiërende instelling houdt niet meer dan 20 % van de blootstellingswaarde van de eersteverliestranche in de securitisatie aan, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

(i) de initiator kan aantonen dat de blootstellingswaarde van de eersteverliestranche aanzienlijk hoger ligt dan een met redenen omklede raming van het verwachte verlies op de onderliggende blootstellingen;

(ii) er zijn geen mezzanine-posities in de securitisatie.

Indien de eventuele vermindering in de waarde van de risicogewogen posten die de initiërende instelling door de securitisatie zou bewerkstelligen, niet gerechtvaardigd wordt door een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden, kunnen de bevoegde autoriteiten per geval besluiten dat er geen aanzienlijk deel van het kredietrisico wordt geacht aan derden te zijn overgedragen.

Voor de toepassing van dit lid wordt een positie in een securitisatie als een mezzanine-securitisatiepositie beschouwd indien zij voldoet aan de vereisten van artikel 244, lid 2, laatste alinea.

(3) In afwijking van lid 2 kunnen de bevoegde autoriteiten een initiërende instelling toestaan de overdracht van een aanzienlijk deel van het kredietrisico in aanmerking te nemen met betrekking tot een securitisatie indien de initiërende instelling in elk afzonderlijk geval aantoont dat de vermindering van de eigenvermogensvereisten die de initiator door de securitisatie bewerkstelligt, door een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden wordt gerechtvaardigd. Hiervoor mag alleen toestemming worden verleend indien de instelling aan de volgende voorwaarden voldoet:

(a) de instelling beschikt over passende beleidslijnen en methoden voor intern risicobeheer om de overdracht van risico te beoordelen;

(b) de instelling heeft de overdracht van kredietrisico aan derden in elk afzonderlijk geval ook in aanmerking genomen met betrekking tot de toepassing van haar interne risicobeheer en haar interne kapitaalallocatie.

(4) Afgezien van de in de leden 1 tot en met 3 genoemde vereisten, dient aan de volgende voorwaarden te zijn voldaan:

(a) de documentatie inzake de transactie geeft de economische kenmerken van de transactie weer;

(b) de kredietprotectie in het kader waarvan het kredietrisico wordt overgedragen, voldoet aan artikel 249;

(c) de documentatie inzake de securitisatie bevat geen voorwaarden die:

(i) significante materialiteitsdrempels voorschrijven, bij onderschrijding waarvan geen kredietprotectie behoeft te worden geboden indien zich een kredietgebeurtenis voordoet;

(ii) de beëindiging van de protectie toestaan in geval van een verslechtering van de kredietkwaliteit van de onderliggende blootstellingen;

iii) de initiërende instelling verplichten de onderliggende blootstellingen te wijzigen ter verbetering van de gemiddelde kwaliteit van de pool;

(iv) de kosten van kredietprotectie van de instelling of het aan de houders van posities in de securitisatie te betalen rendement verhogen naar aanleiding van een verslechtering van de kredietkwaliteit van de onderliggende pool;

(d) de kredietprotectie is in alle betrokken jurisdicties afdwingbaar;

(e) in voorkomend geval wordt in de documentatie van de transactie aangegeven dat de initiator of de sponsor alleen kan overgaan tot aankoop of wederinkoop van securitisatieposities of tot wederinkoop, herstructurering of vervanging van de onderliggende blootstellingen buiten zijn contractuele verplichtingen om, indien dergelijke transacties worden verricht in overeenstemming met de heersende marktomstandigheden en de partijen bij die transacties in hun eigen belang handelen als vrije en onafhankelijke partijen (onder marktvoorwaarden);

(f) in geval van een opschooncalloptie voldoet die optie aan alle volgende voorwaarden:

(i) zij kan door de initiërende instelling naar eigen goeddunken worden uitgeoefend;

(ii) zij mag slechts worden uitgeoefend wanneer ten hoogste 10 % van de oorspronkelijke waarde van de onderliggende blootstellingen nog niet is afgelost;

iii) zij is niet opgezet om te vermijden dat verliezen aan kredietverbeteringsposities of aan andere door beleggers ingenomen posities in de securitisatie worden toegewezen en is ook niet anderszins opgezet om kredietverbetering te verschaffen;

(g) de initiërende instelling heeft een advies van een gekwalificeerd juridisch adviseur ontvangen waarin wordt bevestigd dat de securitisatie voldoet aan de voorwaarden van de punten b) tot en met f) van dit lid;

(5) De bevoegde autoriteiten stellen de EBA in kennis van de gevallen waarin zij hebben besloten dat de eventuele vermindering in de waarde van de risicogewogen posten niet gerechtvaardigd werd door een overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden overeenkomstig lid 2, en van de gevallen waarin de instellingen hebben gekozen voor de toepassing van de bepalingen van lid 4.

(6) De EBA controleert de diverse toezichtpraktijken met betrekking tot de opneming van de overdracht van een aanzienlijk deel van de synthetische securitisaties overeenkomstig dit artikel en brengt de Commissie uiterlijk op 31 december 2017 verslag uit van haar bevindingen. De Commissie kan, in voorkomend geval rekening

houdend met het verslag van de EBA, een gedelegeerde handeling vaststellen om de volgende elementen nader te specificeren:

(a) de voorwaarden voor de overdracht van een aanzienlijk deel van het kredietrisico aan derden in overeenstemming met de leden 2, 3 en 4;

(b) de interpretatie van "overeenkomstige overdracht van kredietrisico aan derden" in het kader van de beoordeling door de bevoegde autoriteiten als bedoeld in de voorlaatste alinea van de leden 2 en 3;

(c) de eisen voor de beoordeling door de bevoegde autoriteiten van securitisatietransacties waarbij de initiator verzoekt om opneming van de overdracht van een aanzienlijk deel van het kredietrisico aan derden in overeenstemming met lid 2 of 3.

Artikel 246

Operationele vereisten voor vervroegdeaflossingsbepalingen

Wanneer de securitisatie revolverende blootstellingen en vervroegdeaflossingsbepalingen of soortgelijke bepalingen omvat, wordt een aanzienlijk deel van het kredietrisico enkel beschouwd als door de initiërende instelling overgedragen indien aan de vereisten van de artikelen 244 en 245 is voldaan en de vervroegdeaflossingsbepaling, wanneer zij eenmaal van kracht is geworden, er niet toe leidt dat:

(d) de vordering van hogere of gelijke rang van de instelling op de onderliggende blootstellingen als achtergesteld wordt behandeld ten opzichte van de vorderingen van de overige beleggers;

(e) de vordering van de instelling op de onderliggende blootstellingen als achtergesteld wordt behandeld ten opzichte van de vorderingen van andere partijen;

(f) zich anderszins een toename voordoet van de aan de onderliggende revolverende blootstellingen verbonden verliesrisico's voor de instelling.

AFDELING 3
BEREKENING VAN DE RISICOGEWOGEN POSTEN

ONDERAFDELING 1
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 247

Berekening van risicogewogen posten

(1) Wanneer een initiërende instelling een aanzienlijk deel van het kredietrisico dat aan de onderliggende blootstellingen van de securitisatieposities verbonden is overeenkomstig afdeling 2 heeft overgedragen, kan die instelling:

(a) in het geval van een traditionele securitisatie, de onderliggende blootstellingen buiten de berekening van de risicogewogen posten en, indien van toepassing, de verwachte verliesposten laten;

(b) in geval van een synthetische securitisatie, de risicogewogen posten en, indien van toepassing, de verwachte verliesposten met betrekking tot de

onderliggende blootstellingen berekenen overeenkomstig de artikelen 251 en 252.

(2) Wanneer de initiërende instelling heeft besloten lid 1 toe te passen, berekent zij de risicogewogen posten voor de securitisatieposities zoals in dit hoofdstuk is bepaald.

Wanneer de initiërende instelling geen aanzienlijk deel van het kredietrisico heeft overgedragen of heeft besloten lid 1 niet toe te passen, blijft zij de onderliggende blootstellingen in haar berekening van de risicogewogen posten opnemen alsof deze niet gesecuritiseerd waren.

(3) In het geval van een blootstelling met betrekking tot posities in verschillende tranches van een securitisatie, wordt de blootstelling met betrekking tot elk van de tranches als een afzonderlijke securitisatiepositie beschouwd. De verschaffers van kredietprotectie bij securitisatieposities worden beschouwd als houders van posities in deze securitisatie. Securitisatieposities omvatten ook blootstellingen met betrekking tot een securitisatie die voortvloeien uit rente- of valutaderivatencontracten die de instelling in het kader van de transactie heeft gesloten.

(4) Tenzij een securitisatiepositie in mindering wordt gebracht op tier 1-kernkapitaalbestanddelen overeenkomstig artikel 36, lid 1, onder k), wordt de risicogewogen post opgenomen in het totaal van de risicogewogen posten van de instelling voor de toepassing van artikel 92, lid 3.

(5) De risicogewogen post van een securitisatiepositie wordt berekend door de blootstellingswaarde van de positie, berekend als beschreven in artikel 248, te vermenigvuldigen met het toepasselijke totale risicogewicht.

(6) Het totale risicogewicht is de som van de risicogewichten als beschreven in dit hoofdstuk en elk additioneel risicogewicht overeenkomstig artikel 270bis.

Artikel 248
Blootstellingswaarde

(1) De blootstellingswaarde van securitisatieposities wordt als volgt berekend:

(a) de blootstellingswaarde van een securitisatiepositie op de balans is de boekwaarde die overblijft nadat de desbetreffende kredietrisicoaanpassingen op de securitisatiepositie zijn toegepast overeenkomstig artikel 110;

(b) de blootstellingswaarde van een securitisatiepositie buiten de balans is haar nominale waarde, verminderd met eventuele specifieke kredietrisicoaanpassingen van die securitisatiepositie overeenkomstig artikel 110, vermenigvuldigd met de toepasselijke omrekeningsfactor zoals in dit hoofdstuk is beschreven. De omrekeningsfactor bedraagt 100 %, tenzij anders is aangegeven;

(c) de blootstellingswaarde voor het tegenpartijkredietrisico van een securitisatiepositie die voortvloeit uit een in bijlage II vermeld derivaat wordt bepaald overeenkomstig hoofdstuk 6.

(2) Wanneer een instelling twee of meer posities in een securitisatie heeft die elkaar overlappen, dan wordt slechts een van de posities voor de berekening van de risicogewogen posten gebruikt.

Indien de posities elkaar gedeeltelijk overlappen, kan de instelling de positie in twee delen splitsen en de overlapping uitsluitend met betrekking tot één deel in aanmerking nemen overeenkomstig de eerste alinea. Als alternatief kan de instelling de posities behandelen alsof zij elkaar volledig overlappen door met het oog op de berekening van de kapitaalvereisten, de positie die de hoogste risicogewogen posten oplevert, uit te breiden.

De instelling kan ook een overlap tussen de eigenvermogensvereisten voor specifieke risico's in verband met posities in de handelsportefeuille en de eigenvermogensvereisten voor securitisatieposities in de niet-handelsportefeuille opnemen, mits de instelling in staat is de eigenvermogensvereisten voor de posities in kwestie te berekenen en te vergelijken.

Voor de toepassing van dit lid worden twee posities geacht elkaar te overlappen wanneer zij elkaar op zodanige wijze compenseren dat de instelling verliezen met betrekking tot de ene positie kan voorkomen door de verplichtingen na te komen die in het kader van de andere positie op haar rusten.

(3) Wanneer artikel 270quater, punt c), op posities in ABCP van toepassing is, kan de instelling voor de berekening van de risicogewogen post van het ABCP het aan een liquiditeitsfaciliteit toegekende risicogewicht hanteren, mits het door het programma uitgegeven ABCP voor 100 % onder de liquiditeitsfaciliteit valt en de liquiditeitsfaciliteit dezelfde rangorde heeft als het ABCP zodat zij een overlappende positie vormen. Wanneer de instelling de bepalingen van dit lid heeft toegepast, stelt zij de bevoegde autoriteiten daarvan in kennis. Om vast te stellen of het ABCP voor 100 % onder de liquiditeitsfaciliteit valt zoals in dit lid bepaald, kan de instelling andere liquiditeitsfaciliteiten in het ABCP-programma in aanmerking nemen, op voorwaarde dat zij een overlappende positie met het ABCP vormen.

Artikel 249

Opneming van kredietrisicolimitering voor securitisatieposities

(1) Een instelling kan volgestorte of niet-volgestorte kredietprotectie ten aanzien van een securitisatiepositie in aanmerking nemen indien aan de vereisten voor kredietrisicolimitering als vastgelegd in dit hoofdstuk en in hoofdstuk 4 is voldaan.

(2) Toelaatbare volgestorte kredietprotectie is beperkt tot financiële zekerheden die in aanmerking komen voor de berekening van risicogewogen posten overeenkomstig hoofdstuk 2, als vastgesteld in hoofdstuk 4, en kredietrisicolimitering kan slechts worden opgenomen indien aan de toepasselijke vereisten van hoofdstuk 4 is voldaan.

Als toelaatbare niet-volgestorte kredietprotectie en als toelaatbare verschaffers van niet-volgestorte kredietprotectie komen alleen de vormen van protectie en de protectiegevers in aanmerking die overeenkomstig hoofdstuk 4 toelaatbaar zijn; zij kunnen slechts worden opgenomen indien er aan de toepasselijke vereisten van hoofdstuk 4 is voldaan.

(3) In afwijking van lid 2 beschikken de toelaatbare verschaffers van niet-volgestorte kredietprotectie die zijn vermeld in artikel 201, lid 1, onder a) tot en met h), over een kredietbeoordeling van een erkende EKBI van kredietkwaliteitscategorie 2 of hoger op het moment dat de kredietprotectie voor het eerst werd opgenomen en kredietkwaliteitscategorie 3 of hoger in de periode daarna. Het in deze alinea gestelde vereiste is niet van toepassing op gekwalificeerde centrale tegenpartijen.

Instellingen die de IRB-benadering mogen toepassen op een rechtstreekse blootstelling met betrekking tot de protectiegever kunnen de toelaatbaarheid overeenkomstig de eerste alinea beoordelen op basis van de gelijkwaardigheid van de PD van de protectiegever met de PD die gerelateerd is aan de in artikel 136 bedoelde kredietkwaliteitscategorieën.

(4) In afwijking van lid 2 zijn SSPE's toelaatbare protectiegevers wanneer aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(a) de SSPE bezit activa die als toelaatbare financiële zekerheden kunnen worden aangemerkt overeenkomstig hoofdstuk 4;

(b) de activa bedoeld onder a) zijn niet onderworpen aan vorderingen of voorwaardelijke vorderingen met een hogere of gelijke rang als de vordering of voorwaardelijke vordering van de instelling die de niet-volgestorte kredietprotectie ontvangt; en

(c) aan alle vereisten voor de opneming van financiële zekerheden van hoofdstuk 4 is voldaan.

(5) Voor de toepassing van dit lid wordt het bedrag van de protectie gecorrigeerd voor valutamismatch en looptijdmismatch overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 4), beperkt tot de voor volatiliteit gecorrigeerde marktwaarde van die activa en is het risicogewicht van blootstellingen met betrekking tot de protectiegever zoals gespecificeerd overeenkomstig de standaardbenadering (g) gelijk aan het gewogen gemiddelde risicogewicht dat op die activa van toepassing zou zijn als financiële zekerheid in het kader van de standaardbenadering.

(6) Wanneer een securitisatiepositie volledige kredietprotectie heeft, gelden de volgende voorschriften:

(a) de instelling die kredietprotectie verschaft, berekent de risicogewogen posten voor de securitisatiepositie waarvoor kredietprotectie is verleend overeenkomstig onderafdeling 3 alsof zij die positie rechtstreeks inneemt;

(b) de instelling die protectie koopt, berekent de instelling de risicogewogen uitzettingsbedragen overeenkomstig hoofdstuk 4.

(7) In geval van gedeeltelijke kredietprotectie gelden de volgende vereisten:

(a) de instelling die kredietprotectie verschaft, behandelt het gedeelte van de positie waarvoor kredietprotectie is verleend als een securitisatiepositie en berekent de risicogewogen posten alsof zij die positie rechtstreeks inneemt overeenkomstig onderafdeling 3, behoudens de leden 8 en 9;

(b) de instelling die kredietprotectie koopt, berekent de risicogewogen posten voor de beschermde positie als bedoeld in (a) overeenkomstig hoofdstuk 4. de instelling die kredietprotectie verschaft, behandelt het gedeelte van de positie waarvoor kredietprotectie is verleend als een securitisatiepositie en berekent de risicogewogen posten alsof zij die positie rechtstreeks inneemt overeenkomstig onderafdeling 3, behoudens de leden 8 en 9.

(8) Instellingen die gebruik maken van de op interne ratings gebaseerde benadering (SEC-IRBA) of de standaardbenadering (SEC-SA) op grond van onderafdeling 3, bepalen het attachment point (A) en het detachment point (D) afzonderlijk voor elk van de overeenkomstig lid 7 afgeleide posities alsof deze ten tijde van de initiëring van de transactie als afzonderlijke securitisatieposities waren uitgegeven. Bij de

berekening van de waarde van respectievelijk K_{IRB} of K_{SA} wordt rekening gehouden met de oorspronkelijk pool van onderliggende blootstellingen van de securitisatie.

(9) Instellingen die gebruik maken van de op externe ratings gebaseerde benadering (SEC-ERBA) overeenkomstig onderafdeling 3, berekenen de risicogewogen posten voor de overeenkomstig lid 7 afgeleide posities als volgt:

(a) indien de afgeleide positie de hoogste rangorde heeft, krijgt deze het risicogewicht van de oorspronkelijke securitisatiepositie;

(b) indien de afgeleide positie de laagste rangorde heeft, kan zij een afgeleide rating krijgen overeenkomstig artikel 261, lid 7. Indien geen afgeleide rating mag worden gebruikt, past de instelling het risicogewicht toe dat voortvloeit uit:

(i) de toepassing van SEC-SA in overeenstemming met lid 8 en onderafdeling 3; of

(ii) het risicogewicht van de oorspronkelijke securitisatiepositie overeenkomstig de SEC-ERBA,

naargelang welk risicogewicht het hoogst is.

Artikel 250
Stilzwijgende steun

(1) Een initiërende instelling die een aanzienlijk deel van het kredietrisico heeft overgedragen dat aan de onderliggende blootstellingen van de securitisatie is verbonden overeenkomstig afdeling 2 en een als sponsor optredende instelling mogen bij het verlenen van steun aan een securitisatie teneinde de mogelijke of feitelijke verliezen van beleggers te beperken, de grenzen van hun contractuele verplichtingen niet overschrijden.

(2) Een transactie wordt niet geacht steun te verlenen in de zin van lid 1 indien zij naar behoren in aanmerking is genomen bij de beoordeling of een aanzienlijk deel van het risico is overgedragen, en beide partijen bij de uitvoering van de transactie in hun eigen belang als vrije en onafhankelijke partijen hebben gehandeld (onder marktconforme voorwaarden). Hiertoe verrichten de instellingen een volledige kredietbeoordeling van de transactie en houden zij ten minste rekening met elk van de volgende punten:

(a) de prijs van de wederinkoop;

(b) de kapitaal- en liquiditeitspositie van de instelling voor en na wederinkoop;

(c) de prestaties van de onderliggende blootstellingen;

(d) de prestaties van de securitisatieposities;

(e) het effect van de steun op het verwachte verlies dat de initiator ten opzichte van de beleggers zou lijden.

(3) De initiërende instelling en de als sponsor optredende instelling stellen de bevoegde autoriteit in kennis van iedere transactie die zij overeenkomstig lid 2 met betrekking tot de securitisatie zijn aangegaan.

(4) De EBA vaardigt overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren uit over de vraag wat onder marktconforme voorwaarden wordt verstaan en wanneer een transactie niet is opgezet om steun te verlenen.

(5) Indien een als initiator of een als sponsor optredende instelling met betrekking tot een securitisatie lid 1 niet naleeft, neemt de instelling alle onderliggende blootstellingen van die securitisatie op in haar berekening van de risicogewogen posten alsof deze niet gesecuritiseerd waren, en maakt zij bekend:

(a) dat zij steun aan de securitisatie heeft verleend in strijd met lid 1; en

(b) wat het effect is van de verleende steun ten aanzien van de eigenvermogensvereisten.

Artikel 251

Berekening door de initiërende instelling van bij een synthetische securitisatie gesecuritiseerde risicogewogen posten

(1) Bij de berekening van risicogewogen posten voor de onderliggende blootstellingen past de initiërende instelling van een synthetische securitisatie in voorkomend geval de in deze afdeling beschreven berekeningsmethoden toe en niet de in hoofdstuk 2 beschreven berekeningsmethoden. Voor instellingen die de risicogewogen posten en de verwachte verliesposten overeenkomstig hoofdstuk 3 berekenen, is de verwachte verliespost met betrekking tot deze blootstellingen nihil.

(2) De vereisten van de eerste alinea zijn van toepassing op de gehele pool van blootstellingen die deel uitmaken van de securitisatie. Onverminderd artikel 252 berekent de initiërende instelling de risicogewogen posten met betrekking tot alle tranches van de securitisatie overeenkomstig de bepalingen van deze afdeling, met inbegrip van de posities waarvoor de instelling kredietrisicolimitering erkent overeenkomstig artikel 249. Het risicogewicht dat wordt toegepast op posities waarvoor kredietrisicolimitering geldt, kan overeenkomstig hoofdstuk 4 worden gewijzigd.

Artikel 252

Behandeling van looptijdmismatches bij synthetische securitisaties

Bij de berekening van risicogewogen posten overeenkomstig artikel 251 wordt als volgt rekening gehouden met een eventuele looptijdmismatch tussen de kredietprotectie in het kader waarvan de risico-overdracht heeft plaatsgevonden en de onderliggende blootstellingen:

(a) de looptijd van de onderliggende blootstellingen is de langste looptijd van één van die blootstellingen, met een maximum van vijf jaar. De looptijd van de kredietprotectie wordt vastgesteld overeenkomstig hoofdstuk 4;

(b) een initiërende instelling laat eventuele looptijdmismatches bij de berekening van risicogewogen posten voor securitisatieposities waaraan in het kader van deze afdeling een risicogewicht van 1250 % is toegekend, buiten beschouwing. Voor alle andere posities wordt de looptijdmismatch behandeld als beschreven in hoofdstuk 4, overeenkomstig de volgende formule:

$$RW^{*} = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^{*})/(T - t^{*}))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t)/(T - t^{*}))))$$

waarbij

RW *	=	de risicogewogen posten voor de toepassing van artikel 92, lid 3, punt a);
RW_{Ass}	=	de risicogewogen posten voor de onderliggende blootstellingen indien die niet gesecuritiseerd waren, naar rato berekend;

RW_{SP}	=	de risicogewogen posten, berekend overeenkomstig artikel 251, indien er geen looptijdmismatch was;
T	=	de looptijd van de onderliggende uitzettingen, uitgedrukt in jaren;
t	=	de looptijd van de kredietprotectie, uitgedrukt in jaren;
t*	=	0,25.

Artikel 253

Vermindering in de waarde van risicogewogen posten

(1) Wanneer aan een securitisatiepositie een risicogewicht van 1250 % wordt toegekend overeenkomstig deze afdeling, kunnen de instellingen, in plaats van de positie in hun berekening van risicogewogen posten op te nemen, als alternatief de blootstellingswaarde van de positie overeenkomstig artikel 36, lid 1, onder k), in mindering brengen op het tier 1-kernkapitaal. Hiertoe mag bij de berekening van de blootstellingswaarde de toelaatbare volgestorte protectie in aanmerking worden genomen overeenkomstig artikel 249.

(2) Indien een instelling gebruik maakt van het in lid 1 beschreven alternatief, mag zij het overeenkomstig artikel 36, lid 1, onder k), in mindering gebrachte bedrag aftrekken van het in artikel 268 gespecificeerde bedrag als het maximale kapitaalvereiste dat voor de onderliggende blootstellingen zou worden berekend indien die niet gesecuritiseerd waren.

ONDERAFDELING 2
RANGORDE VAN METHODEN EN GEMEENSCHAPPELIJKE PARAMETERS

Artikel 254

Rangorde van methoden

(1) De instellingen maken gebruik van een van de in onderafdeling 3 beschreven methoden voor de berekening van de risicogewogen posten met betrekking tot al hun securitisatieposities.

(2) De in onderafdeling 3 beschreven methoden worden toegepast overeenkomstig de volgende rangorde:

(a) een instelling gebruikt de op interne ratings gebaseerde benadering (SEC-IRBA) indien aan de voorwaarden van artikel 258 is voldaan;

(b) indien de interneratingsbenadering niet mag worden gebruikt, gebruiken de instellingen de op externe ratings gebaseerde benadering (SEC-ERBA) voor posities met een rating of voor posities ten aanzien waarvan een afgeleide rating mag worden gebruikt in overeenstemming met de artikelen 261 en 262;

(c) indien de externeratingbenadering niet mag worden gebruikt, gebruiken de instellingen de standaardbenadering (SEC-SA) overeenkomstig de artikelen 263 en 264.

(3) In afwijking van lid 2, onder b), kunnen instellingen gebruik maken van de standaardbenadering in plaats van de externeratingbenadering met betrekking tot alle securitisatieposities waarbij de risicogewogen posten die voortvloeien uit de

toepassing van de externeratingbenadering niet in verhouding staan tot het kredietrisico dat aan de onderliggende blootstellingen van de securitisatie verbonden is. Wanneer de instelling de standaardbenadering heeft toegepast overeenkomstig dit lid, stelt zij de bevoegde autoriteit daarvan onverwijld in kennis. Wanneer een instelling de standaardbenadering heeft toegepast overeenkomstig dit lid, kan de bevoegde autoriteit de instelling verzoeken een andere methode toe te passen.

(4) Zonder afbreuk te doen aan lid 2, kunnen instellingen gebruik maken van de interne-beoordelingsbenadering (IAA) om risicogewogen posten te berekenen voor een positie zonder rating in een ABCP-programma overeenkomstig artikel 266, mits aan de voorwaarden van artikel 265 is voldaan.

(5) Voor een positie in een hersecuritisatie passen de instellingen de standaardbenadering (SEC-SA) toe overeenkomstig artikel 263, met de in artikel 269 vermelde wijzigingen.

(6) In alle andere gevallen wordt een risicogewicht van 1250 % aan securitisatieposities toegekend.

(7) De bevoegde autoriteiten stellen de EBA in kennis van alle ontvangen kennisgevingen en de overeenkomstig lid 3 genomen besluiten. De EBA houdt toezicht op de diverse praktijken in verband met lid 3 en geeft richtsnoeren overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 255

Bepaling van K_{IRB} en KSA

(1) Wanneer een instelling de interne-ratingbenadering toepast volgens onderafdeling 3, berekent zij K_{IRB} overeenkomstig de leden 2 tot en met 5.

(2) Instellingen bepalen K_{IRB} door vermenigvuldiging van de risicogewogen posten die overeenkomstig hoofdstuk 3 met betrekking tot de onderliggende blootstellingen zouden zijn berekend alsof zij niet gesecuritiseerd waren, met de toepasselijke kapitaalratio overeenkomstig hoofdstuk 1, gedeeld door de waarde van de onderliggende blootstellingen. K_{IRB} wordt in decimalen uitgedrukt tussen nul en één.

(3) Voor de berekening van K_{IRB} omvatten de risicogewogen posten die overeenkomstig hoofdstuk 3 met betrekking tot de onderliggende blootstellingen zouden worden berekend:

(a) het bedrag van de verwachte verliezen in verband met alle onderliggende blootstellingen van de securitisatie, met inbegrip van onderliggende blootstellingen ten aanzien waarvan wanbetaling heeft plaatsgevonden en die nog deel uitmaken van de pool overeenkomstig hoofdstuk 3; en

(b) het bedrag van de verwachte verliezen in verband met alle onderliggende blootstellingen van de securitisatie, met inbegrip van onderliggende blootstellingen ten aanzien waarvan wanbetaling heeft plaatsgevonden in de pool overeenkomstig hoofdstuk 3;

(4) Instellingen kunnen K_{IRB} berekenen met betrekking tot de onderliggende blootstellingen van de securitisatie overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk 3 voor de berekening van de kapitaalvereisten voor gekochte kortlopende vorderingen. Hiertoe worden blootstellingen met betrekking tot particulieren en kleine partijen behandeld als gekochte kortlopende vorderingen op particulieren en kleine partijen

en worden blootstellingen met betrekking tot ondernemingen behandeld als gekochte kortlopende vorderingen op ondernemingen.

(5) De instellingen berekenen K_{IRB} afzonderlijk voor het verwateringsrisico met betrekking tot de onderliggende blootstellingen van een securitisatie wanneer het verwateringsrisico van wezenlijk belang is voor deze blootstellingen.

Wanneer verwateringsverliezen en kredietrisico's op geaggregeerde wijze worden behandeld in de securitisatie, voegen de instellingen de respectieve K_{IRB} voor verwatering en kredietrisico samen tot één K_{IRB} voor de toepassing van onderafdeling 3. De aanwezigheid van één reservefonds of van overpanding om verliezen in verband met krediet- of verwateringsrisico af te dekken, kan als indicatie worden beschouwd dat deze risico's op geaggregeerde wijze worden behandeld.

Wanneer verwaterings- en kredietrisico niet op geaggregeerde wijze wordt behandeld in de securitisatie, wijzigen de instellingen de in de vorige alinea genoemde behandeling ten einde de respectieve K_{IRB} voor verwaterings- en kredietrisico op prudente wijze samen te voegen.

(6) Wanneer een instelling de standaardbenadering toepast overeenkomstig onderafdeling 3, berekent de instelling K_{SA} door vermenigvuldiging van de risicogewogen posten die overeenkomstig hoofdstuk 2 met betrekking tot de onderliggende blootstellingen zouden worden berekend alsof deze niet gesecuritiseerd waren met 8 %, gedeeld door de waarde van de onderliggende blootstellingen. K_{SA} wordt uitgedrukt in decimalen tussen nul en één.

Voor de toepassing van dit lid berekenen de instellingen de blootstellingswaarde van de onderliggende blootstellingen zonder verrekening van specifieke kredietrisicoaanpassingen en aanvullende waardeaanpassingen overeenkomstig de artikelen 34 en 110 en andere eigenvermogensverlagingen.

(7) Voor de toepassing van de leden 1 tot en met 6, worden, wanneer een securitisatiestructuur gepaard gaat met het gebruik van een SSPE, alle blootstellingen van de SSPE in verband met de securitisatie behandeld als onderliggende blootstellingen. Onverminderd het voorgaande kan de instelling voor de berekening van K_{IRB} of K_{SA} de blootstellingen van de SPE uitsluiten van de pool van onderliggende blootstellingen indien het risico van de blootstellingen van de SPE gering is of geen invloed heeft op de securitisatiepositie van de instelling.

In het geval van gedekte synthetische securitisaties wordt de eventuele opbrengst van de uitgifte van credit-linked notes of andere gedekte verplichtingen van de SPE die dienen als zekerheid voor de terugbetaling van de securitisatieposities, opgenomen in de berekening van K_{IRB} of K_{SA} indien het kredietrisico van de zekerheid onderworpen is aan de in tranches verdeelde spreiding van verliezen.

(8) Voor de toepassing van de derde alinea van lid 5 brengt de EBA richtsnoeren uit overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 over passende methoden om K_{IRB} voor verwaterings- en kredietrisico samen te voegen wanneer deze risico's niet op geaggregeerde wijze worden behandeld in een securitisatie.

Artikel 256

Bepaling van het attachment point (A) en het detachment point (D)

(1) Voor de toepassing van onderafdeling 3 stellen de instellingen het attachment point (A) vast op de drempelwaarde waarop de toewijzing van verliezen binnen de pool

van onderliggende blootstellingen aan de desbetreffende securitisatiepositie een aanvang zou nemen.

Het attachment point (a) wordt in decimalen weergegeven tussen nul en één, en is gelijk aan nul of de ratio tussen het uitstaande saldo van de pool van onderliggende blootstellingen in de securitisatie minus het saldo van alle tranches met een hogere rangorde dan, of een gelijke rangorde met, de tranche waarin de desbetreffende securitisatiepositie is opgenomen, en het uitstaande saldo van alle onderliggende blootstellingen in de securitisatie, welke van de twee het grootst is.

(2) Voor de toepassing van onderafdeling 3 stellen de instellingen het detachment point (D) vast op de drempelwaarde waarop de verliezen binnen de pool van onderliggende blootstellingen zou resulteren in een volledig verlies van de hoofdsom voor de tranche waarin de desbetreffende securitisatiepositie is opgenomen.

Het detachment point (D) wordt in decimalen weergegeven tussen nul en één, en is gelijk aan nul of de ratio tussen het uitstaande saldo van de pool van onderliggende blootstellingen in de securitisatie minus het saldo van alle tranches met een hogere rangorde dan de tranche waarin de desbetreffende securitisatiepositie is opgenomen ten opzichte van het uitstaande saldo van alle onderliggende blootstellingen in de securitisatie, welke van de twee het grootst is.

(3) Voor de toepassing van de leden 1 en 2 behandelen de instellingen overpanding en gedekte reserverekeningen als tranches en de activa waartoe deze reserverekeningen behoren als onderliggende blootstellingen.

(4) Voor de toepassing van de leden 1 en 2 houden de instellingen geen rekening met ongedekte reserverekeningen en activa die geen kredietverbetering verschaffen, zoals die welke slechts liquiditeitssteun bieden, valuta- of renteswaps en rekeningen betreffende zekerheden in de vorm van contanten met betrekking tot die posities in de securitisatie. Ten aanzien van gedekte reserverekeningen en activa die kredietverbetering verschaffen, behandelen de instellingen slechts het deel van deze rekeningen of activa waarmee verliezen kunnen worden gecompenseerd als securitisatieposities.

Artikel 257

Bepaling van de looptijd van tranches (M_T)

(1) Voor de toepassing van onderafdeling 3 en onverminderd lid 3, kunnen de instellingen de looptijd van een tranche (MT) berekenen als:

(a) de gewogen gemiddelde looptijd van de contractuele betalingen die in het kader van de tranche verschuldigd zijn overeenkomstig de volgende formule:

$$M_T = \sum_t t \cdot CF_t \Big/ \sum_t CF_t,$$

waarbij CFt staat voor alle contractuele betalingen (hoofdsom, rente en provisies) die de leningnemer in periode t verschuldigd is; of

(b) de definitieve wettelijke looptijd van de tranche overeenkomstig de volgende formule:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) * 80\%,$$

waarbij ML de definitieve wettelijke looptijd van de tranche is.

(2) In afwijking van lid 1 gebruiken de instellingen de definitieve wettelijke looptijd van de tranche voor de bepaling van de looptijd ervan (MT) overeenkomstig lid 1, onder b), uitsluitend indien de contractuele betalingen die in het kader van de tranche verschuldigd zijn, voorwaardelijk zijn of afhankelijk zijn van de feitelijke prestaties van de onderliggende blootstellingen.

(3) Voor de toepassing van de leden 1 en 2, wordt bij de bepaling van de looptijd van een tranche (MT) in alle gevallen een termijn van ten minste één jaar en ten hoogste vijf jaar gehanteerd.

(4) Wanneer een instelling op grond van een contract kan worden blootgesteld aan potentiële verliezen op de onderliggende blootstellingen, bepaalt de instelling de looptijd van de securitisatiepositie door de langste looptijd van die onderliggende blootstellingen in aanmerking te nemen. Voor revolverende blootstellingen geldt de langste contractueel mogelijke resterende looptijd van de blootstelling die tijdens de doorroltermijn kan worden toegevoegd.

ONDERAFDELING 3
METHODEN VOOR DE BEREKENING VAN RISICOGEWOGEN POSTEN

Artikel 258

Voorwaarden voor het gebruik van de interneratingbenadering (SEC-IRBA)

(1) De instellingen gebruiken de SEC-IRBA voor de berekening van risicogewogen posten met betrekking tot een securitisatiepositie wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

(a) de positie wordt gedekt door een IRB-pool of een gemengde pool, mits in dat laatste geval de instelling K_{IRB} kan berekenen overeenkomstig afdeling 3 op een minimum van 95 % van de onderliggende risicogewogen post;

(b) er is voldoende openbaar gemaakte informatie met betrekking tot de onderliggende blootstellingen van de securitisatie aan de hand waarvan de instelling K_{IRB} kan berekenen; en

(c) de instelling is niet overeenkomstig lid 2 belet de SEC-IRBA te gebruiken met betrekking tot een gespecificeerde securitisatiepositie.

(2) De bevoegde autoriteiten kunnen geval per geval het gebruik van de SEC-IRBA beletten wanneer securitisaties uiterst complexe of riskante kenmerken hebben. Daartoe kan het volgende als een uiterst complex of riskant kenmerk worden beschouwd:

(a) een kredietverbetering die om andere redenen dan portefeuilleverliezen die voortvloeien uit niet-betaling van hoofdsom of rente kan worden uitgehold;

(b) pools van onderliggende blootstellingen met een hoge mate van interne correlatie ten gevolge van geconcentreerde blootstellingen aan één sector of één geografisch gebied;

(c) transacties waarbij de terugbetaling van de securitisatieposities in hoge mate afhankelijk zijn van risicobepalende factoren die niet in K_{IRB} tot uiting komen; of

(d) uiterst complexe verliestoewijzingen tussen tranches.

Artikel 259

Berekening van risicogewogen posten in het kader van de SEC-IRBA

(1) In het kader van de SEC-IRBA wordt de risicogewogen post voor een securitisatiepositie berekend door de overeenkomstig artikel 248 berekende blootstellingswaarde van de positie te vermenigvuldigen met het toepasselijke risicogewicht dat als volgt is bepaald, waarbij in alle gevallen een ondergrens van 15 % geldt:

$RW = 1{,}250\%$ wanneer $D \leq K_{IRB}$

$RW = 12{,}5 \cdot K_{SSFA(KIRB)}$ wanneer $A \geq K_{IRB}$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A}\right) \cdot 12.5\right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A}\right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}\right]$$

wanneer A< KIRB<D

waarbij:

K_{IRB} de kapitaalopslag van de pool van onderliggende blootstellingen in de zin van artikel 255 is

D het overeenkomstig artikel 256 bepaalde detachment point is

A het overeenkomstig artikel 256 bepaalde attachment point is

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

waarbij:

$a = -(1 / (p * K_{IRB}))$

$u = D - K_{IRB}$

$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$

waarbij:

$p = \max [0{,}3; (A + B*(1/N) + C* K_{IRB} + D*LGD + E*MT)]$

waarbij:

N het overeenkomstig lid 4 berekende effectieve aantal blootstellingen in de pool van onderliggende blootstellingen is;

LGD het overeenkomstig lid 5 berekende risicogewogen gemiddelde verlies bij wanbetaling van de pool van onderliggende blootstellingen is;

MT de overeenkomstig artikel 257 vastgestelde looptijd van de tranche is;

de parameters A, B, C, D en E volgens de volgende tabel worden vastgesteld:

		A	B	C	D	E
Wholesale	**Preferent**, granulair (N ≥ 25)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Preferent, niet-granulair (N < 25)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Niet-preferent, granulair (N ≥ 25)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Niet-preferent, niet-granulair (N < 25)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Retail	**Preferent**	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Niet-preferent	0	0	-5,78	0,55	0,27

(2) Indien de onderliggende IRB-pool zowel retail- als niet-retailblootstellingen omvat, wordt de pool verdeeld in één retailsubpool en één niet-retailsubpool en wordt voor elke subpool een afzonderlijke p-parameter (en de overeenkomstige inputparameters N, K_{IRB} en LGD) geraamd. Vervolgens wordt een gewogen gemiddelde p-parameter voor de transactie berekend op basis van de p-parameters van elke subpool en de nominale omvang van de blootstellingen in elke subpool.

(3) Wanneer een instelling de SEC-IRBA op een gemengde pool toepast, wordt de berekening van de p-parameter gebaseerd op de onderliggende blootstellingen die alleen onder de interneratingbenadering vallen. De onderliggende blootstellingen die onder de standaardbenadering vallen, worden voor die doeleinden buiten beschouwing gelaten.

(4) Het effectieve aantal blootstellingen (N) wordt als volgt berekend:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

waarbij EAD_i de met het i-de instrument in de pool verbonden blootstelling bij wanbetaling vertegenwoordigt.

Meerdere blootstellingen aan dezelfde debiteur worden geconsolideerd en als één enkele blootstelling behandeld.

(5) Het naar blootstelling gewogen gemiddelde LGD wordt als volgt berekend:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

waarbij LGDi het gemiddelde met alle blootstellingen aan de i-de debiteur verbonden LGD vormt.

Indien bij een securitisatie het krediet- en het verwateringsrisico voor gekochte kortlopende vorderingen op geaggregeerde wijze worden behandeld, wordt de LGD-input bij het kredietrisico geconstrueerd als een gewogen gemiddelde van het LGD en bij het verwateringsrisico als 100 % van het LGD. De risicogewichten zijn de afzonderlijke IRB-kapitaalopslagen voor respectievelijk het kredietrisico en het

verwateringsrisico. Wanneer voor de dekking van verliezen van hetzij het kredietrisico hetzij het wanbetalingsrisico één enkel reservefonds of [één enkele overpanding] beschikbaar is, kan dit reservefonds of die overpanding voor die doeleinden worden beschouwd als een aanwijzing dat deze risico's op een geagreggeerde wijze worden beheerd.

(6) Wanneer het aandeel van de grootste onderliggende blootstelling in de pool (C1) niet meer dan 3 % bedraagt, kunnen de instellingen de volgende vereenvoudigde methode gebruiken om N en de naar blootstelling gewogen gemiddelde LGD's te berekenen:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1}\right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\}\right)^{-1}$$

LGD = 0,50

waarbij:

C_m het met de som van de grootste m-blootstellingen overeenstemmende aandeel van de pool aangeeft (bv. een aandeel van 15 % stemt overeen met een waarde van 0,15); en

m door de instelling wordt vastgesteld.

Indien alleen C_1 beschikbaar is en de waarde daarvan niet meer dan 0,03 bedraagt, kan de instelling het LGD als 0,50 en N als $1/C_1$ vaststellen.

(7) Wanneer de positie door een gemengde pool wordt gedekt en de instelling K_{IRB} overeenkomstig artikel 258, lid 1, onder a), op ten minste 95 % van de onderliggende posten kan berekenen, berekent de instelling de kapitaalopslag voor de onderliggende pool van blootstellingen als:

$$d \cdot K_{IRB} + (1–d) \cdot K_{SA},$$

waarbij:

d het percentage is van het bedrag van de onderliggende blootstellingen waarvoor de bank K_{IRB} over het bedrag van alle onderliggende blootstellingen kan berekenen; en

K_{IRB} en K_{SA} aan de definitie in artikel 255 voldoen.

(8) Wanneer een instelling een securitisatiepositie heeft in de vorm van een derivaat, kan zij het derivaat een afgeleid risicogewicht toekennen dat gelijk is aan het overeenkomstig dit artikel berekende risicogewicht van de referentiepositie.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder referentiepositie de positie te verstaan die in alle opzichten dezelfde rang heeft als het derivaat of, bij gebrek aan een dergelijke positie van dezelfde rang, de positie die het derivaat onmiddellijk in rang volgt.

Artikel 260
Behandeling van STS-securitisaties in het kader van de SEC-IRBA

In het kader van de SEC-IRBA wordt het risicogewicht voor posities in een STS-securitisatie overeenkomstig artikel 259 berekend, met de volgende wijzigingen:

risicogewichtondergrens voor preferente securitisatieposities = 10 %

$p = \max [0,3; 0,5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D*LGD + E \cdot MT)]$

Artikel 261

Berekening van risicogewogen posten in het kader van de externeratingbenadering (SEC-ERBA)

(1) In het kader van de SEC-ERBA wordt de risicogewogen post voor een securitisatiepositie berekend door de overeenkomstig artikel 248 berekende blootstellingswaarde van de positie te vermenigvuldigen met het toepasselijke risicogewicht dat overeenkomstig dit artikel is bepaald.

(2) Voor blootstellingen met kortetermijnkredietbeoordelingen of wanneer een rating op basis van een kortetermijnkredietbeoordeling overeenkomstig lid 7 kan worden afgeleid, gelden de volgende risicogewichten:

Tabel 1

Kredietkwaliteitscategorie	1	2	3	*Alle andere ratings*
Risicogewicht	15 %	50 %	100 %	1 250 %

(3) Voor blootstellingen met langetermijnkredietbeoordelingen of wanneer een rating op basis van een langetermijnkredietbeoordeling overeenkomstig lid 7 kan worden afgeleid, gelden de in tabel 2 opgenomen risicogewichten, die naargelang van het geval overeenkomstig artikel 257 en lid 4 voor tranchelooptijd (Mt) en overeenkomstig lid 5 voor trancheomvang voor niet-preferente tranches zijn aangepast:

Tabel 2

Krediet-kwaliteits-categorie	Preferente tranche		Niet-preferente (dunne) tranche	
	Tranchelooptijd (M_T)		*Tranchelooptijd (M_T)*	
	1 jaar	*5 jaar*	*1 jaar*	*5 jaar*
1	15%	20 %	15 %	70 %
2	15%	30 %	15%	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1050 %	1050 %
16	380 %	420 %	1130 %	1130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Alle andere	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

(4) Om het risicogewicht te bepalen voor tranches met een looptijd tussen 1 en 5 jaar, gebruiken de instellingen lineaire interpolatie tussen de risicogewichten die overeenkomstig tabel 2 voor een looptijd van één jaar respectievelijk vijf jaar toepasselijk zijn.

(5) Om de omvang van de tranche te bepalen, berekenen de instellingen het risicogewicht voor niet-preferente tranches als volgt:

RW = [RW na aanpassing voor looptijd overeenkomstig lid 4] · [1 – min(T; 50%)]

waarbij:

T = omvang van de tranche gemeten als D – A

waarbij:

D het overeenkomstig artikel 256 bepaalde detachment point is

A het overeenkomstig artikel 256 bepaalde attachment point is

(6) Voor het uit de leden 3 en 5 voortvloeiende risicogewicht voor niet-preferente tranches geldt een ondergrens van 15 %. Daarnaast mag het resulterende risicogewicht niet lager zijn dan het risicogewicht dat overeenstemt met een hypothetische preferente tranche van dezelfde securitisatie met dezelfde kredietbeoordeling en looptijd.

(7) Voor het gebruik van afgeleide ratings kennen instellingen aan een positie zonder rating een afgeleide rating toe die gelijk is aan de kredietbeoordeling van een referentiepositie met een rating die aan alle volgende voorwaarden voldoet:

(a) de referentiepositie heeft in alle opzichten dezelfde rang als de securitisatiepositie zonder rating of volgt, bij gebrek aan een positie van dezelfde rang, de positie zonder rating onmiddellijk in rang;

(b) de referentiepositie geniet geen garanties van derden of andere kredietverbeteringen waarover de positie zonder rating niet beschikt;

(c) de looptijd van de referentiepositie is gelijk aan of langer dan die van de betrokken positie zonder rating;

(d) alle afgeleide ratings worden voortdurend geactualiseerd om rekening te houden met alle wijzigingen in de kredietbeoordeling van de referentiepositie.

Artikel 262

Behandeling van STS-securitisaties in het kader van de SEC-ERBA

(1) In het kader van de SEC-ERBA wordt het risicogewicht voor een positie in een STS-securitisatie overeenkomstig artikel 261 berekend, met de in dit artikel vastgestelde wijzigingen.

(2) Voor blootstellingen met kortetermijnkredietbeoordelingen of wanneer een rating op basis van een kortetermijnkredietbeoordeling overeenkomstig artikel 261, lid 7, kan worden afgeleid, gelden de volgende risicogewichten:

Tabel 3

Kredietkwaliteitscategorie	1	2	3	Alle andere ratings
Risicogewicht	10 %	35 %	70 %	1 250 %

(3) Voor blootstellingen met langetermijnkredietbeoordelingen of wanneer een rating op basis van een langetermijnkredietbeoordeling overeenkomstig artikel 261, lid 7, kan worden afgeleid, worden de risicogewichten overeenkomstig tabel 4 vastgesteld, overeenkomstig artikel 257 en artikel 261, lid 4, voor tranchelooptijd (Mt) en overeenkomstig artikel 261, lid 5, voor trancheomvang voor niet-preferente tranches aangepast:

Tabel 4

Krediet-kwaliteits-categorie	Preferente tranche		Niet-preferente (dunne) tranche	
	Tranchelooptijd (M_T)		*Tranchelooptijd (M_T)*	
	1 jaar	*5 jaar*	*1 jaar*	*5 jaar*
1	10 %	15%	15%	50 %
2	10 %	20 %	15%	55 %
3	15%	25 %	20 %	75 %
4	20 %	30 %	25 %	90 %
5	25 %	35 %	40 %	105 %
6	35 %	45 %	55 %	120 %
7	40 %	45 %	80 %	140 %
8	55 %	65 %	120 %	185 %
9	65 %	75 %	155 %	220 %
10	85 %	100 %	235 %	300 %
11	105 %	120 %	355 %	440 %
12	120 %	135 %	470 %	580 %
13	150 %	170 %	570 %	650 %
14	210 %	235 %	755 %	800 %
15	260 %	285 %	880 %	880 %
16	320 %	355 %	950 %	950 %
17	395 %	430 %	1 250 %	1 250 %
Alle andere	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Artikel 263

Berekening van risicogewogen posten in het kader van de standaardbenadering (SEC-SA)

(1) In het kader van de SEC-SA wordt de risicogewogen post voor een securitisatiepositie berekend door de overeenkomstig artikel 248 berekende blootstellingswaarde van de positie te vermenigvuldigen met het toepasselijke risicogewicht dat als volgt is bepaald, waarbij in alle gevallen een ondergrens van 15 % geldt:

$RW = 1\,250\%$ wanneer $D \leq K_A$

$RW = 12{,}5 \cdot K_{SSFA(KA)}$ wanneer $A \geq K_A$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A}\right) \cdot 12.5\right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A}\right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)}\right]$$

wanneer $A<K_A<D$

waarbij:

D het overeenkomstig artikel 256 bepaalde detachment point is

A het overeenkomstig artikel 256 bepaalde attachment point is

K_A een overeenkomstig lid 2 berekende parameter is

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

waarbij:

$a = -(1 / (p * K_A))$

$u = D - K_A$

$l = \max(A - K_A; 0)$

p = 1 voor een securitisatieblootstelling die geen hersecuritisatieblootstelling is

(2) Voor de toepassing van lid 1 wordt K_A als volgt berekend:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

waarbij:

K_{SA} de kapitaalopslag is van de onderliggende pool in de zin van artikel 255

W = verhouding van de som van het nominale bedrag van de onderliggende blootstellingen waarbij sprake is van wanbetaling tot het nominale bedrag van alle onderliggende blootstellingen. Te dien einde wordt onder een blootstelling waarbij sprake is van wanbetaling een onderliggende blootstelling verstaan die ofwel: (i) sinds minstens 90 dagen achterstallig is; (ii) het voorwerp uitmaakt van een faillissements- of insolventieprocedure; (iii) het voorwerp uitmaakt van een executie- of soortgelijke procedure; of (iv) in wanbetaling is overeenkomstig de securitisatiedocumentatie.

Wanneer een instelling de achterstalligheidsstatus niet kent voor 5 % of minder van de onderliggende blootstellingen in de pool, kan zij de SEC-SA gebruiken, met de volgende aanpassing in de berekening K_A:

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Subpool 1 where W known}}}{\text{EAD Total}} \times K_A^{\text{Subpool 1 where w known}}\right) + \frac{EAD_{\text{Subpool 2 where W unknown}}}{\text{EAD Total}}$$

Wanneer de instelling de achterstalligheidsstatus niet kent voor meer dan 5 % van de onderliggende blootstellingen in de pool, moet de positie in de securitisatie worden risicogewogen op 1 250 %.

(3) Wanneer een instelling een securitisatiepositie heeft in de vorm van een derivaat, kan zij het derivaat een afgeleid risicogewicht toekennen dat gelijk is aan het overeenkomstig dit artikel berekende risicogewicht van de referentiepositie.

Voor de toepassing van dit lid wordt onder referentiepositie de positie verstaan die in alle opzichten dezelfde rang heeft als het derivaat of, bij gebrek aan een dergelijke positie van gelijke rang, de positie het derivaat onmiddellijk in rang volgt.

Artikel 264

Behandeling van STS-securitisaties in het kader van de SEC-SA

In het kader van de SEC-SA wordt het risicogewicht voor een positie in een STS-securitisatie overeenkomstig artikel 263 berekend, met de volgende wijzigingen:

risicogewichtondergrens voor preferente securitisatieposities = 10 %

p = 0,5

Artikel 265

Toepassingsgebied en operationele vereisten voor de internebeoordelingsbenadering (IAA)

(1) Instellingen kunnen de risicogewogen posten voor posities zonder rating in ABCP-programma's in het kader van de IAA overeenkomstig artikel 266 berekenen wanneer zij daartoe overeenkomstig lid 2 toestemming hebben ontvangen van hun bevoegde autoriteiten.

(2) De bevoegde autoriteiten kunnen aan instellingen toestemming verlenen om de IAA toe te passen binnen een duidelijk omschreven toepassingsgebied als alle volgende voorwaarden vervuld zijn:

(a) alle posities in het commercial paper dat in het kader van het ABCP-programma is uitgegeven, zijn posities met rating;

(b) de interne beoordeling van de kredietkwaliteit van de positie is in overeenstemming met de voor het publiek toegankelijke beoordelingsmethode die door één of meer EKBI's wordt toegepast voor de opstelling van ratings met betrekking tot securitisatieposities of onderliggende blootstellingen van hetzelfde type;

(c) de internebeoordelingsprocedure van de instelling is ten minste even voorzichtig is als de voor het publiek toegankelijke beoordelingen van die EKBI's die een externe rating hebben opgesteld voor het commercial paper dat in het kader van het ABCP-programma is uitgeven, met name met betrekking tot stressfactoren en andere relevante kwantitatieve elementen;

(d) de internebeoordelingsmethode van de instelling houdt rekening met alle relevante voor het publiek toegankelijke ratingmethoden van de EKBI's die voor het commercial paper van het ABCP-programma een rating opstellen, en omvat ratingklassen die overeenstemmen met de kredietbeoordelingen van de EKBI's. De instelling documenteert in haar interne registers een toelichting waarin wordt beschreven hoe aan de in dit punt vastgestelde vereisten is voldaan, en werkt die toelichting regelmatig bij;

(e) de instelling gebruikt de internebeoordelingsmethode voor intern risicobeheer, met inbegrip van de door haar toegepaste procedures inzake besluitvorming, managementinformatie en interne kapitaalallocatie;

(f) interne of externe accountants, een EKBI of de interne kredietbeoordelings- of risicobeheerfunctie van de instelling stellen regelmatig een onderzoek in naar het interne beoordelingsproces en de kwaliteit van de interne beoordelingen van de kredietkwaliteit van de blootstellingen van de instelling in een ABCP-programma;

(g) de instelling houdt de resultaten van haar interne ratings in de tijd bij om haar internebeoordelingsmethode te evalueren en past die methode zo nodig aan wanneer de prestaties van de blootstellingen regelmatig afwijken van die welke in de interne ratings zijn vermeld;

(h) het ABCP-programma omvat overnemingsnormen en passivabeheernormen in de vorm van richtsnoeren voor de programmabeheerder over, ten minste:

i) de toelaatbaarheidscriteria voor activa, onder de in punt i) vastgestelde voorwaarden;

ii) de types en monetaire waarde van de blootstellingen die voortvloeien uit het verstrekken van liquiditeitsfaciliteiten en kredietverbeteringen;

iii) de verdeling van verliezen tussen de securitisatieposities in het ABCP-programma;

iv) de juridische en economische afzondering van de overgedragen activa van de entiteit die deze activa verkoopt;

(i) de toelaatbaarheidscriteria voor activa in het ABCP-programma voorzien ten minste in:

i) uitsluiting van de aankoop van activa waarvoor er sprake is van een aanzienlijke betalingsachterstand of van wanbetaling;

ii) beperking van een al te sterke concentratie op een individuele debiteur of een individueel geografisch gebied;

iii) beperking van de looptijd van de te kopen activa;

(j) een analyse van het kredietrisico en het bedrijfsprofiel van de verkoper van activa, waarbij ten minste een beoordeling wordt verricht van de volgende gegevens van de verkoper:

i) vroegere en verwachte financiële prestaties in de toekomst;

ii) actuele marktpositie en verwacht concurrentievermogen in de toekomst;

iii) hefboomfinanciering, kasstromen, rentedekking en schuldrating;

iv) overnemingsnormen, vermogen om schulden af te lossen en inningsprocessen;

(k) het ABCP-programma beschikt over inningsstrategieën en -processen die rekening houden met de operationele capaciteit en kredietkwaliteit van de beheerder en heeft kenmerken om prestatiegerelateerde risico's van de verkoper en de beheerder tegen te gaan. Voor de toepassing van dit punt kunnen prestatiegerelateerde risico's worden tegengegaan door reactiemechanismen op basis van de actuele kredietkwaliteit om een vermenging van middelen te voorkomen in het geval van wanbetaling van de verkoper of de beheerder;

(l) bij de totale raming van verliezen op een pool van activa die in het ABCP-programma kunnen worden gekocht, wordt met alle bronnen van potentiële risico's, zoals krediet- en verwateringsrisico, rekening gehouden;

(m) wanneer de door de verkoper verstrekte kredietverbetering uitsluitend is gebaseerd op kredietgerelateerde verliezen en het verwateringsrisico van wezenlijk belang is voor de specifieke pool van activa, omvat het ABCP-programma een aparte reserve voor het verwateringsrisico;

(n) het vereiste niveau van kredietverbetering in het ABCP-programma wordt berekend rekening houdend met de historische gegevens van meerdere jaren welke onder meer betrekking hebben op verliezen, betalingsachterstanden, verwatering en de omlooptijd van kortlopende vorderingen;

(o) het ABCP-programma bevat structurele kenmerken bij de aankoop van blootstellingen om de potentiële kredietverslechtering van de onderliggende

portefeuille tegen te gaan. Die kenmerken kunnen afbouwmechanismen omvatten die specifiek zijn voor een pool van blootstellingen;

(p) de instelling evalueert de kenmerken van de onderliggende activapool, zoals zijn gewogen gemiddelde kredietscore, en stelt concentraties vast aan een individuele debiteur of een individueel geografisch gebied en de granulariteit van de activapool.

(3) Wanneer het in lid 2, onder f), bedoelde onderzoek door de interne accountants-, kredietbeoordelings- of risicobeheerfuncties van de instelling wordt uitgevoerd, zijn die functies onafhankelijk van de interne functies van de instelling die zich bezighouden met het ABCP-programma en de relatie met de cliënten.

(4) De instellingen die toestemming hebben ontvangen om de IAA te gebruiken, grijpen niet terug op andere methoden voor posities die onder de toepassing van de IAA vallen, tenzij alle volgende voorwaarden vervuld zijn:

(a) de instelling heeft ten genoegen van de bevoegde autoriteit aangetoond dat de instelling daartoe goede gronden heeft;

(b) de instelling heeft de voorafgaande toestemming van de bevoegde autoriteit ontvangen.

Artikel 266

Berekening van risicogewogen posten in het kader van de IAA

(1) In het kader van de IAA wijst de instelling de positie zonder rating in de ABCP toe aan één van de in artikel 265, lid 2, onder d), vastgestelde ratingklassen op basis van haar interne beoordeling. Aan deze positie wordt dezelfde afgeleide rating toegekend als aan de kredietbeoordelingen die met die in artikel 265, lid 2, onder d), vastgestelde ratingklasse overeenstemmen.

(2) De overeenkomstig lid 1 afgeleide rating heeft ten minste een niveau van investeringswaardig of hoger op het ogenblik waarop zij voor het eerst werd toegekend, en wordt beschouwd als een kredietbeoordeling van een EKBI voor de berekening van de risicogewogen posten overeenkomstig artikel 261 of artikel 262, naargelang van het geval.

ONDERAFDELING 4
BOVENGRENZEN VOOR SECURITISATIEPOSITIES

Artikel 267

Maximaal risicogewicht voor preferente securitisatieposities: "doorkijkbenadering"

(1) Een instelling die te allen tijde kennis heeft van de samenstelling van de onderliggende blootstellingen kan de preferente securitisatiepositie een maximaal risicogewicht toekennen gelijk aan het gewogen gemiddelde risicogewicht dat op de onderliggende blootstellingen toepasselijk zou zijn als de onderliggende blootstellingen niet waren gesecuritiseerd.

(2) Wanneer de instelling in het geval van pools van onderliggende blootstellingen uitsluitend de standaardbenadering of de IRB-benadering gebruikt, is het maximale risicogewicht gelijk aan het naar blootstelling gewogen gemiddelde risicogewicht dat op grond van hoofdstuk 2 respectievelijk hoofdstuk 3 op de onderliggende blootstellingen van toepassing zou zijn, als die niet waren gesecuritiseerd.

In het geval van gemengde pools wordt het maximale risicogewicht als volgt berekend:

(a) wanneer de instelling de SEC-IRBA toepast, wordt het aandeel standaardbenadering en het aandeel IRB-benadering van de onderliggende pool elk toegewezen aan het overeenstemmende risicogewicht volgens de standaardbenadering respectievelijk de IRB-benadering;

(b) wanneer de instelling de SEC-SA of de SEC-ERBA toepast, is het maximale risicogewicht voor preferente securitisatieposities gelijk aan het volgens de standaardbenadering gewogen gemiddelde risicogewicht van de onderliggende blootstellingen.

(3) Voor de toepassing van dit artikel omvat het risicogewicht dat volgens de IRB-benadering overeenkomstig hoofdstuk 3 toepasselijk zou zijn, de verhouding tussen de verwachte verliezen tot de blootstelling bij wanbetaling van de onderliggende blootstellingen, vermenigvuldigd met 12,5.

(4) Wanneer het overeenkomstig lid 1 berekende maximale risicogewicht lager uitvalt dan de in de artikelen 259 tot en met 264 vastgestelde risicogewichtondergrenzen, naargelang van het geval, wordt het eerste gebruikt.

Artikel 268

Maximale kapitaalvereisten

(1) Een initiërende instelling, een sponsorinstelling of een andere instelling die de SEC-IRBA gebruikt, of een initiërende instelling of een sponsorinstelling die de SEC-ERBA of de SEC-SA gebruikt, kan een maximaal kapitaalvereiste toepassen voor de door haar aangehouden securitisatiepositie dat gelijk is aan de kapitaalvereisten die overeenkomstig hoofdstuk 2 of 3 zouden zijn berekend met betrekking tot de onderliggende blootstellingen, als die niet waren gesecuritiseerd. Voor de toepassing van dit artikel omvat het kapitaalvereiste volgens de IRB-benadering het overeenkomstig hoofdstuk 3 berekende bedrag van de verwachte verliezen die aan die blootstellingen verbonden zijn, en het bedrag van de onverwachte verliezen vermenigvuldigd met een factor 1,06.

(2) In het geval van gemengde pools wordt het maximale kapitaalvereiste bepaald door het naar blootstelling gewogen gemiddelde van de kapitaalvereisten van de aandelen volgens de IRB-benadering en de standaardbenadering van de onderliggende blootstellingen overeenkomstig lid 1.

(3) Het maximale kapitaalvereiste is het resultaat van de vermenigvuldiging van de het overeenkomstig de leden 1 of 2 berekende bedrag met de factor P als volgt:

(a) voor een instelling die één of meer securitisatieposities in één enkele tranche heeft, is de factor P gelijk aan de verhouding van het nominale bedrag van de securitisatieposities die de instelling in die bepaalde tranche houdt tot het nominale bedrag van de tranche;

(b) voor een instelling die securitisatieposities in verschillende tranches heeft, is de factor P gelijk aan het maximale aandeel van rente doorheen de tranches. Daartoe wordt het aandeel van rente voor elk van de verschillende tranches overeenkomstig punt a) berekend.

(4) Wanneer het maximale kapitaalvereiste voor een securitisatiepositie overeenkomstig dit artikel wordt berekend, wordt het volledige bedrag van alle winsten op verkoop

en kredietverbeterende te ontvangen rentecoupons die uit de securitisatietransactie voortvloeien, overeenkomstig artikel 36, lid 1, onder k), van de tier 1-kernkapitaalinstrumenten afgetrokken.

ONDERAFDELING 5
DIVERSE BEPALINGEN

Artikel 269
Hersecuritisaties

(1) Voor een positie in een hersecuritisatie passen de instellingen de SEC-SA overeenkomstig artikel 263 toe, met de volgende wijzigingen:

(a) W = 0 voor alle blootstellingen aan een securitisatiepositie binnen de onderliggende pool van blootstellingen;

(b) p = 1,5;

(c) voor het resulterende risicogewicht geldt een risicogewichtondergrens van 100 %.

(2) K_{SA} voor de onderliggende securitisatieblootstellingen wordt berekend overeenkomstig onderafdeling 2.

(3) De in onderafdeling 4 vastgestelde maximale kapitaalvereisten worden niet toegepast op hersecuritisatieposities.

(4) Wanneer de pool van onderliggende blootstellingen bestaat uit een mengeling van securitisatietranches en andere typen van activa, wordt de K_A-parameter bepaald als het nominale naar blootstelling gewogen gemiddelde van de K_A, individueel berekend voor elke subreeks van blootstellingen.

Artikel 270
Preferente posities in kmo-securitisaties

Een initiërende instelling kan de risicogewogen posten met betrekking tot een securitisatiepositie overeenkomstig de artikelen 260, 262 of 264 berekenen, naargelang van het geval, wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld:

(a) de securitisatie voldoet aan de in artikel 6, lid 2, van de [securitisatieverordening] vastgestelde voorschriften, met uitzondering van punt a) van dat lid;

(b) de positie kan worden aangemerkt als de preferente securitisatiepositie;

(c) de securitisatie wordt gedekt door een pool van blootstellingen aan ondernemingen, mits ten minste 80 % daarvan qua portefeuillebalans als kmo's kwalificeren in de zin van artikel 501 op het ogenblik van de uitgifte van de securitisatie;

(d) het met de posities gepaard gaande kredietrisico dat niet door de initiërende instelling wordt aangehouden, wordt overgedragen door een garantie of een tegengarantie die voldoet aan de voorschriften voor niet-volgestorte kredietprotectie die in hoofdstuk 4 voor de standaardbenadering van kredietrisico zijn vastgesteld;

(e) de garantiegever of tegengarantiegever, naargelang van het geval, is de centrale overheid of de centrale bank van een lidstaat of een multilaterale ontwikkelingsbank of een internationale organisatie, mits de blootstellingen aan de garantiegever of tegengarantiegever overeenkomstig hoofdstuk twee van deel drie kunnen worden aangemerkt voor een risicogewicht van 0 %.

Artikel 270 bis

Additioneel risicogewicht

(1) Indien een instelling in enig wezenlijk opzicht, ingevolge nalatigheid of verzuim harerzijds, niet voldoet aan de in hoofdstuk 2 van de [securitisatieverordening] beschreven vereisten, leggen de bevoegde autoriteiten een evenredig additioneel risicogewicht op van niet minder dan 250 % van het risicogewicht (met een maximum van 1 250 %), dat van toepassing is op de betrokken securitisatieposities op de in artikel 247, lid 6, respectievelijk artikel 337, lid 3, gespecificeerde wijze. Het additioneel risicogewicht wordt bij elke volgende overtreding van de duediligencebepalingen geleidelijk verhoogd. De bevoegde autoriteiten houden rekening met de vrijstellingen voor bepaalde securitisaties waarin artikel 4, lid 4, van de [securitisatieverordening] voorziet, door het risicogewicht te verlagen dat zij anders overeenkomstig dit artikel zouden opleggen met betrekking tot een securitisatie waarop artikel 4, lid 4, van de [securitisatieverordening] van toepassing is.

(2) De EBA ontwikkelt ontwerpen voor technische uitvoeringsnormen ter vergemakkelijking van de convergentie van toezichtspraktijken met betrekking tot de uitvoering van lid 1 van dit artikel, waaronder de te nemen maatregelen in geval van een overtreding van de verplichtingen op het gebied van due diligence en risicobeheer. De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

(3) Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

AFDELING 4
EXTERNE KREDIETBEOORDELINGEN

Artikel 270 ter

Gebruik van kredietbeoordelingen door EKBI's

De instellingen kunnen voor het bepalen van het risicogewicht van een securitisatiepositie overeenkomstig dit hoofdstuk slechts van kredietbeoordelingen gebruik maken als de kredietbeoordeling overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1060/2009 door een EKBI is afgegeven of bekrachtigd.

Artikel 270 quater

Vereisten waaraan de kredietbeoordelingen door EKBI's moeten voldoen

Voor de berekening van risicogewogen posten overeenkomstig afdeling 3 gebruiken de instellingen slechts een kredietbeoordeling door een EKBI wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld:

(a) er is geen incongruentie tussen de soorten betalingen die in de kredietbeoordeling tot uiting komen en de soorten betalingen waarop de instelling recht heeft overeenkomstig het contract dat tot de betrokken securitisatiepositie aanleiding heeft gegeven;

(b) de EKBI publiceert de kredietbeoordelingen en informatie over verlies- en kasstroomanalyses, gegevens betreffende de gevoeligheid van ratings voor veranderingen in de onderliggende ratingveronderstellingen, met inbegrip van de prestaties van de onderliggende blootstellingen, en over de procedures, methoden, aannames en de belangrijkste elementen ter ondersteuning van de kredietbeoordelingen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1060/2009. Voor de toepassing van dit punt wordt informatie als voor het publiek toegankelijk beschouwd wanneer zij in een toegankelijk format is gepubliceerd. Informatie die slechts aan een beperkt aantal entiteiten ter beschikking is gesteld, wordt niet als voor het publiek toegankelijk beschouwd;

(c) de kredietbeoordelingen zijn opgenomen in de overgangsmatrix van de EKBI;

(d) de kredietbeoordelingen worden niet geheel of gedeeltelijk gebaseerd op ongedekte steun die door de instelling zelf wordt verstrekt. Wanneer een positie geheel of gedeeltelijk op ongedekte steun is gebaseerd, beschouwt de instelling die positie met het oog op de berekening van risicogewogen posten voor die positie overeenkomstig afdeling 3 als zonder rating;

(e) de EKBI heeft zich ertoe verbonden toelichting te publiceren betreffende de wijze waarop de prestaties van de onderliggende blootstellingen de kredietbeoordeling beïnvloeden.

Artikel 270 quinquies

Gebruik van kredietbeoordelingen

(1) Een instelling kan één of meer EKBI's aanwijzen als de EKBI's waarvan zij de kredietbeoordelingen zal gebruiken bij de berekening van haar risicogewogen posten overeenkomstig dit hoofdstuk (een "aangewezen EKBI").

(2) Een instelling gebruikt de kredietbeoordelingen van haar securitisatieposities op een consistente en niet-selectieve wijze en voldoet daartoe aan de volgende vereisten:

(a) een instelling maakt geen gebruik van de kredietbeoordelingen door de ene EKBI ten aanzien van haar posities in bepaalde tranches en van de kredietbeoordelingen door een andere EKBI voor haar posities in andere tranches binnen dezelfde securitisatie waarvoor al dan niet een rating door de eerstgenoemde EKBI beschikbaar is;

(b) wanneer ten aanzien van een positie twee kredietbeoordelingen door aangewezen EKBI's beschikbaar zijn, past de instelling de minst gunstige kredietbeoordeling toe;

(c) wanneer ten aanzien van een positie drie of meer kredietbeoordelingen door aangewezen EKBI's beschikbaar zijn, worden de twee gunstigste kredietbeoordelingen toegepast. Wanneer de twee gunstigste kredietbeoordelingen verschillend zijn, wordt de minst gunstige van beide toegepast;

(d) een instelling dringt niet actief aan op het intrekken van minder gunstige ratings.

(3) Wanneer de aan een securitisatie onderliggende blootstellingen volledige of gedeeltelijke toelaatbare kredietprotectie genieten overeenkomstig hoofdstuk 4 en het effect van die bescherming in de kredietbeoordeling van een securitisatiepositie door een aangewezen EKBI is weerspiegeld, maakt de instelling gebruik van het met die kredietbeoordeling verbonden risicogewicht. Wanneer de in dit lid bedoelde kredietprotectie niet toelaatbaar is overeenkomstig hoofdstuk 4, wordt de kredietbeoordeling niet erkend en wordt de securitisatiepositie behandeld als zonder rating.

(4) Wanneer een securitisatiepositie toelaatbare kredietprotectie overeenkomstig hoofdstuk 4 geniet en het effect van die protectie in haar kredietbeoordeling door een aangewezen EKBI is weerspiegeld, behandelt de instelling de securitisatiepositie als was die zonder rating, en berekent zij de risicogewogen posten overeenkomstig hoofdstuk 4.

Artikel 270 sexies

Indeling van securitisaties

De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen om de in dit hoofdstuk vastgestelde kredietkwaliteitscategorieën op objectieve en consistente wijze bij de betrokken kredietbeoordelingen van alle EKBI's in te delen. Voor de toepassing van dit artikel doet de EBA met name het volgende:

(a) onderscheid maken tussen de relatieve risicograden waaraan door elke kredietbeoordeling uitdrukking wordt gegeven;

(b) rekening houden met kwantitatieve factoren, zoals wanbetalings- of verliesgraden en de historische prestaties van de kredietbeoordelingen door elke EKBI in de verschillende activaklassen;

(c) rekening houden met kwalitatieve factoren, zoals het scala van de transacties die door de EKBI worden beoordeeld, de door haar toegepaste methoden en de betekenis van haar kredietbeoordelingen, met name de vraag of die beoordeling rekening houden met verwacht verlies of eerste-euroverlies en op tijdige betaling van rente of op laatste betaling van rente;

(d) trachten ervoor te zorgen dat voor securitisatieposities waarop op basis van de kredietbeoordelingen door EKBI's hetzelfde risicogewicht wordt toegepast, gelijkwaardige kredietrisicograden gelden.

De EBA legt die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 juli 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010".

(5) Artikel 337 wordt vervangen door het volgende:

"Artikel 337

Eigenvermogensvereiste voor securitisatie-instrumenten

(1) Voor instrumenten in de handelsportefeuille die securitisatieposities zijn, weegt de instelling haar overeenkomstig artikel 327, lid 1, berekende nettoposities met 8 % van het risicogewicht dat de instelling overeenkomstig hoofdstuk 5 van titel II, deel drie, afdeling 3, op de positie in haar niet-handelsportefeuille zou toepassen.

(2) Wanneer voor de toepassing van lid 1 risicogewichten worden bepaald, kunnen ramingen van PD en LGD worden bepaald op basis van ramingen die worden afgeleid van een IRC-benadering van een instelling die toestemming heeft gekregen om gebruik te maken van een intern model voor het specifiek risico van schuldinstrumenten. Deze laatste mogelijkheid mag alleen worden gebruikt met toestemming van de bevoegde autoriteiten, die wordt verleend indien de ramingen stroken met de in hoofdstuk 3 van titel II vastgestelde kwantitatieve vereisten voor de IRB-benadering.

De EBA geeft overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 richtsnoeren voor het gebruik van als inputs gebruikte ramingen van PD en LGD wanneer die ramingen op een IRC-benadering worden gebaseerd.

(3) Voor securitisatieposities waarop overeenkomstig artikel 247, lid 6, een additioneel risicogewicht van toepassing is, wordt 8 % van het totale risicogewicht toegepast.

(4) De instelling bepaalt de som van haar uit de toepassing van de leden 1, 2 en 3 resulterende gewogen posities, ongeacht of het lange dan wel korte posities betreft, teneinde haar eigenvermogensvereiste met betrekking tot specifiek risico te berekenen, tenzij voor securitisatieposities waarop artikel 338, lid 4, van toepassing is.

(5) Wanneer een initiërende instelling van een traditionele securitisatie niet aan de in artikel 244 vastgestelde voorwaarden voor overdracht van een aanzienlijk deel van het risico voldoet, neemt zij de aan de securitisatie onderliggende blootstellingen op in haar berekening van het eigenvermogensvereiste als waren die blootstellingen niet gesecuritiseerd.

Wanneer een initiërende instelling van een synthetische securitisatie niet aan de in artikel 245 vastgestelde voorwaarden voor overdracht van een aanzienlijk deel van het risico voldoet, neemt zij de aan de securitisatie onderliggende blootstellingen op in haar berekening van de eigenvermogensvereisten als waren die blootstellingen niet gesecuritiseerd, en laat zij het effect van de synthetische securitisatie voor kredietprotectiedoeleinden buiten beschouwing.".

(9) Deel vijf wordt geschrapt.

(10) In artikel 456, lid 1, wordt het volgende punt k) toegevoegd:

(a) "wijziging van de in de artikelen 247 tot en met 270 bis vastgestelde bepalingen met betrekking tot de berekening van de risicogewogen posten van securitisatieposities, teneinde rekening te houden met de ontwikkelingen in of wijzigingen van de internationale normen inzake securitisaties.".

(11) In artikel 457 wordt punt c) vervangen door het volgende:

(a) "de eigenvermogensvereisten voor securitisatie overeenkomstig de artikelen 242 tot en met 270 bis;".

(12) Het volgende artikel 519 bis wordt ingevoegd:

"Artikel 519 bis

Verslag

Uiterlijk drie jaar na [datum van inwerkingtreding van deze verordening invoegen] brengt de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van de bepalingen in hoofdstuk 5 van titel II, deel drie, in het licht van de ontwikkelingen op de securitisatiemarkten. In het verslag wordt met name het effect beoordeeld van de in artikel 254 vastgestelde hiërarchie van methoden over de uitgifte- en beleggingsactiviteit van instellingen op de securitisatiemarkten in de Unie en de effecten op de financiële stabiliteit van de Unie en de lidstaten.".

Artikel 2

Overgangsbepalingen met betrekking tot uitstaande securitisatieposities

Met betrekking tot op [de in artikel 3, lid 2, vastgestelde datum/vaste datum] uitstaande securitisaties kunnen de instellingen de bepalingen in hoofdstuk 5 van titel II, deel drie, en artikel 337 van Verordening (EU) nr. 575/2013 blijven toepassen tot 31 december 2019 in de versie die op [dag voor de in artikel 3, lid 2, vastgestelde datum] van toepassing is, mits de instelling:

(a) haar voornemen om dit artikel toe te passen, uiterlijk op [vaste datum] aan de bevoegde autoriteit meldt;

(b) dit artikel toepast op alle uitstaande securitisatieposities die de instelling op [de in artikel 3, lid 2, vastgestelde datum/vaste datum] aanhoudt.

Artikel 3

Inwerkingtreding en datum van toepassing

(1) Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

(2) Deze verordening is van toepassing met ingang van [datum van inwerkingtreding].

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement *De voorzitter*	*Voor de Raad* *De voorzitter*